

Bijlage 2. Wijze van verwerking van binnengekomen reacties op schetsontwerp Tapijn.

Er zijn diverse reacties ontvangen op het schetsontwerp voor Tapijn. Zowel tijdens de dialoogsessies als via email. Hieronder staan de belangrijkste onderwerpen samengevat en is aangegeven op welke wijze deze zijn meegenomen in het ontwerpproces of waarom dat niet mogelijk of wenselijk was. In de appendix zijn alle binnengekomen reacties op het ontwerp opgenomen. Dit betreffen niet de reacties op het ontwerpbestemmingsplan, deze zijn als zienswijze opgenomen in de raadsnota van het bestemmingsplan en ook als dusdanig beantwoord.

1. Nieuwe doorgang Tapijn → Binnenstad, oftewel het “Gat in de muur”

Van de suggestie om een nieuwe doorgang te maken (voor fietsers en / of wandelaars) door de stadsmuur wordt afgezien. De suggestie werd gedaan om daarmee een betere verbinding te krijgen tussen de binnenstad en Tapijn en met een betere verbinding in de toekomst onder de Bisschopssingel ook een doorlopende verbinding binnenstad – Tapijn – Jekerdal. In de komende jaren kan gezien worden of de bestaande verbindingen afdoende zijn en blijven. De bestaande doorgang bij de Nieuwenhof blijft alleen een voetgangerspad. De bestaande doorgang bij het sluisje in de Jeker (en de stadsmuur grenzend aan de tuin van de UM aan de Tongersestraat) wordt niet operationeel gemaakt

2. Hoogteverschillen in het park en afvoer grond

Besloten is te kiezen voor het uitgangspunt om een goed ontwerp te maken, waarbij de hoeveelheid grond die uiteindelijk afgevoerd moet worden hier een resultante van is. De wif-heuvel en ophoging van het gehele terrein zijn niet meer aan de orde. Ook is ervoor gekozen om tussen gebouw X en Z een vlak terrein maken zodat dit voor meerdere doeleinden gebruikt kan worden.

3. Architectuur gebouwen en inpassing in gebied

Op basis van de waarden die er in het gebied en in de bestaande gebouwen zijn wordt samen met de welstands-monumentencommissie gestudeerd hoe de nieuwbouw hier het beste op kan aansluiten, zowel stedenbouwkundig als qua architectuur. Dit zal worden vastgelegd in het ontwerp voor de gebouwen dat eind 2016 tot besluitvorming zal worden gebracht. Daarnaast wordt er gestudeerd op het plintgebouw en of er manieren zijn waarop dit minder een barrière in het gebied kan vormen. Dat gaat zowel over de hoogte (in het oorspronkelijke schetsontwerp stak dit gebouw 1,20m boven maaiveld uit. Dit kan verlaagd kan worden door technische ruimtes van plafond naar wanden te verplaatsen). Daarnaast is samen met de welstands- monumentencommissie gekeken naar de vormgeving en benodigde afgraving van maaiveld (minder glas, daglicht daar waar noodzakelijk, wel voorkomen van een keldergevoel, etc). Ook op dit onderdeel is het ontwerp aangepast.

4. Ontmoetingsplek

Dit is een belangrijk aandachtspunt en is nadrukkelijk aangepast t.o.v. het oorspronkelijke schetsontwerp. Het is belangrijk deze plek zo toegankelijk en uitnodigend mogelijk vorm te geven en in te passen om ‘schoolpleingevoel’ te voorkomen. Ook het horecaconcept vraagt aandacht, zowel aantrekkelijk voor binnen als voor buiten. De UM wil zowel invulling geven aan de wensen van buiten als aan de wensen van de eigen organisatie en streeft naar een gezamenlijke oplossing. UM onderzoekt in de komende maanden de verschillende mogelijkheden en biedt voldoende ruimte om te komen met één of meerdere oplossingen (en één of meerdere horeca-concepten). Mocht blijken dat beide zaken niet te verenigen zijn kan in uiterste geval mogelijk alsnog gekozen worden voor andere inpassing in het gebied.

5. Parkeren

Qua ontwerp is de insteek om het parkeren minder een barrière in het park te laten zijn, door het draaien van de parkeervakken kan dit grotendeels opgelost worden. Omwonenden maken zich zorgen om de hogere belasting op het kruispunt, om hieraan tegemoet te komen zal een substantieel aantal parkeerplaatsen verschuiven van de hoofdentree naar de parkeerzone naast het carré. Er is een aantal mensen dat vraagt tevens plaats bij het aantal van 125 parkeerplaatsen dat voornamelijk op Tapijn voorzien is. De gemeente heeft er niet voor gekozen om het aantal parkeerplaatsen in het bestemmingsplan op te nemen. De daadwerkelijke afweging zal plaatsvinden bij de omgevingsvergunning. De gemeente heeft een goede onderbouwing bij de toetsing of met 125 parkeerplaatsen wordt voldaan aan de parkeernorm gedaan en is er ook van overtuigd dat de 125 voorziene plekken voldoende zijn, mede gelet op het strikte parkeerbeleid dat de UM hanteert in de binnenstad naar haar medewerkers (strakke regels m.b.t. afstand woon-werkverkeer) en naar studenten (die hebben en krijgen geen parkeerrechten). Ook het flankerend beleid (busverbinding met Randwyck, stimuleren van het fietsen naar het werk etc.) sluit hier bij aan. Bij recente metingen is niet gebleken dat er sprake is van het verdringen van parkeren van UM-binnenstadslocaties naar publieke parkeerplaatsen in de wijk.

6. Gaan we wel of niet fietsen door het park?

Belangrijk onderdeel in de transformatievisie en daarom het voorstel om dit ook te behouden als onderdeel in het plan. Deze route is ook belangrijk voor goede ontsluiting gebouwen. Zorgt daarnaast ook voor het voorkomen van het fietsen op het wandelpad langs de Jeker, dus vandaar is het van belang om het fietspad behouden. Wel goed kijken naar inpassing (materiaalgebruik, scheiding verkeersstromen) en veiligheid wandelaars. Op die aspecten is het ontwerp aangepast.

7. Hoe gaan we de aansluiting op de Prins Bisschopssingel vormgeven, over de Jeker met de bestaande brug/parallelweg van de Prins Bisschopssingel of toch anders?

Naar aanleiding van de diverse reacties is het schetsontwerp aangepast. Het nieuwe voorstel is om de fietsroute te laten aansluiten op de huidige brug van de Prins Bisschopssingel over de Jeker. Hierdoor blijft meer ruimte over voor de toekomstige onderdoorgang, wordt een aantasting van het bastion Wilhelmina voorkomen en worden kosten bespaard. Wel moet goed worden gekeken naar de wijze waarop de verbinding richting Tongersestraat via Aldenhofpark wordt gelegd, zowel qua logica van de route als qua uitstraling (doorlopend materiaalgebruik, etc)

8. Waar ligt de Tapijntuin en hoe groot wordt deze?

Behoud van de tuin in het gebied is wenselijk, zij het zonder hekken, maar met een afscheiding die meer natuurlijk ingepast is in het gebied. De koppeling van de tuin aan gebouwen wordt niet als wenselijk gezien, en ook het opsplitsen van de tuin in meerdere eenheden niet. Daarom heeft behoud van een geconcentreerde tuin ongeveer op de huidige locatie de voorkeur. Wel zou er lang de Jeker een wandelroute moeten kunnen lopen, dus de tuin zal wel iets moeten schuiven. Overigens blijven aanvullende kleine bloemen/kruidenperken in het gebied onderdeel van het ontwerp, evenals een meer eetbaar parklandschap met fruitbomen.

9. Waar ligt de dierenweide en hoe groot wordt deze?

Behoud van het dierenpark is uitgangspunt. De gewenste kwaliteitsimpuls zal zich met name concentreren op vormgeving, educatie en interactie. Voorlopig is gemeente verantwoordelijk en blijft Daalhoeve de verzorging van de dieren doen. GaiaZoo adviseert over de vormgeving.

10. Waar ligt de speeltuin en hoe groot wordt deze?

Uit de dialoog blijkt een voorkeur voor een speelroute langs het wandelpad met hier en daar een natuurlijk speelobject of speelaanleiding (stapstenen, klimboom, wilgentipi, etc)

11. Teruggrijpen op cultuurhistorie

Terugbrengen in landschap kan maar heel gefragmenteerd en is bovendien altijd een momentopname, daardoor onbegrijpelijk voor gemiddelde parkbezoeker. Daarom wordt er voor gekozen om te kiezen voor de periode van de kazerne en deze structuur en elementen in het gebied te respecteren. Voor de overige periodes (vestingwerken, etc.) kan via panelen, app's, routes informatie worden gegeven. Er komt in het gebied (eventueel in één van de UM gebouwen), voor het publiek toegankelijk, een plaats waar geschiedenis van het gebied inzichtelijk wordt gemaakt.

12. Sloop of handhaven van gebouwen M en Y ?

In het visiedocument voor Tapijn was nog geen nadrukkelijke keuze gemaakt om deze gebouwen te slopen, ook was duidelijk dat de gebouwen voor de UM niet bruikbaar zijn. Inmiddels is wel gekozen voor sloop. Gebouw M blokkeert de mogelijkheden voor parkeren en zowel nu als in de toekomst (met een onderdoorgang onder de Bisschopssingel) het fietspad. Gebouw M is maar beperkt functioneel vanwege de slechte isolatie en het ontbreken van verwarming. Gebouw Y is lastig functioneel te maken en sloop zorgt voor een grotere open ruimte midden in het park en voor een mooi zicht op de stadsmuur vanuit die open ruimte. De Gemeente heeft ook geen bestemmingen voor de gebouwen.

13. Waarom Tapijn-plan beperken ?

In het plan is alleen dat deel van Tapijn betrokken dat ook aangekocht is. Het sportpark aan de overkant is niet aangekocht en er is ook geen zicht op aankoop.

14. Blijven de hekwerken gehandhaafd ?

De monumentale hekwerken, ook die bij de tombe van Dibbets, blijven gehandhaafd en worden gerenoveerd.

15. Duurzaamheid

Voor de UM is duurzaamheid van de gebouwen zeer belangrijk. Daarbij is bij de selectie van de architecten ook nadrukkelijk op gelet. Bij het verdere ontwerp van de gebouwen zal invulling worden gegeven aan dit belangrijke thema.

16. Eenzijdige invulling van de gebouwen

Bij de aankoop van het gebied is er nadrukkelijk voor gekozen om de gebouwen een onderwijs –en onderzoeksbestemming, en daaraan gerelateerde bestemmingen, te geven. In het koopcontract is ook een clause opgenomen waarmee andere bestemmingen leiden tot een naheffing op de koopsom. De UM heeft aangegeven dat de gebouwen, binnen nader af te spreken spelregels en uitgaande van kostendekkende vergoedingen, ook benut kunnen worden voor andere activiteiten, op die momenten dat eigen gebruik niet noodzakelijk is. Het park leent zich zonder meer voor andere activiteiten en er ook kan overwogen worden, indien daarvoor een nadrukkelijke behoefte is, om in de zomermaanden een paviljoen te plaatsen. Tapijn hoeft dus geen eenzijdige invulling te krijgen als het gaat om activiteiten, waarbij wel recht gedaan moet worden aan de parkomgeving.

17. Parkeren onder maaiveld

In 2013 heeft de Gemeente hier een onderzoek naar uitgevoerd en is een brede discussie gevoerd. De conclusie hiervan was niet te kiezen voor een parkeergarage onder Tapijn. Met de UM is afgesproken om te parkeren op maaiveld, dit wordt ook ingegeven door de hoge kosten om te parkeren onder maaiveld, mede vanwege het grondwaterpeil. Aan deze afspraak wordt nu invulling gegeven.

18. Nieuwe bomenaanplant

Een deel van de bestaande bomen moet helaas gekapt worden, hoofdzakelijk vanwege de slechte kwaliteit van deze bomen en daarmee het gevaar van omvallende bomen. Het aantal nieuw aan te planten bomen is minimaal gelijk aan het aantal te kappen. De keuze voor de boomsoort is onderdeel van de verdere uitwerking van de aanleg van het park.

Appendix. Alle binnengekomen reacties op het schetsontwerp

Verslag dialoogsessie 1 februari

Park

Over het algemeen is men positief! Mooi plan dat veel ruimte laat voor groen en park. Het verslag is opgebouwd uit een aantal onderwerpen en aandachtspunten.

Spelen:

Spelen ligt nu in het plan wat “ver weg”. Spelen dichtbij het terras leggen. Natuurlijke uitstraling geven, dus spelen dat niet ontsierend is in het parkbeeld. Maak ook een speelroute, zodat er door het park heen verschillende aantrekkelijke elementen zijn om van de een naar de ander te lopen (bv nu van dierenwei, naar rond bankje, naar klimboom, etc).

Denk ook aan de “spelende” student. Deze heeft wellicht ruimte, een trapveldje waar gevoetbald, gecricket, etc kan worden.

Dierenweide:

Prima plek en prima uitstraling. Let wel op dat je al kijkende naar de dieren niet “de vouwen uit de broek gereden worden” door passerende fietsers. Ook de oplossing van een dierenweide tegen het bestaande kavel aan de Hubertuslaan is positief.

Fietsen:

Centraal gelegen fietsroute is logisch en goed. De aantakking aan de stadskant (Sint Pietersstraat) heeft nog uitwerking. De groep gaf wel aan dat de aansluiting vooral richting stad is, dus de plek van de aansluiting is logisch. Nader onderzocht moet worden hoe je hier de wandelaar langs de Jeker goed kan scheiden van de doorgaande fietser, en het conflict met de kijkers bij de dierenweide.

De onderdoorgang bij de Jeker is een goed initiatief. Twee alternatieven zijn genoemd: hang het pad op aan de onderkant van de brug en maak een verbinding juist tegenover het carré (ongeveer ter plekke van het huidige tunneltje).

Extra brug over de Jeker wordt als overdone ervaren, enkele vinden het ook een prima idee. Let op bastion met naamsteen van Wilhelmina van Pruisen tpv huidige aanlandpunt. Gewoon aansluiten op de parallelweg langs de Prins Bisschopsingel is prima. Waar precies dat is nadere uitwerking, maar zo dicht mogelijk bij de brug lijkt logisch. Denk ook na over de fietser die komende vanuit het Noorden onder de Prins Bisschopsingel door wil.

Op de manier van fietsenstallen is geen reactie gekomen.

Breng een bromfietsverbod aan voor het park.

Extra doorsteek stadsmuur:

Wordt verschillend over gedacht, maar toch door velen wel gedragen. Goed dat het een openbare route is, geeft extra binding met de stad, maakt een rondje over de muur en door het park mogelijk.

Wel op een ingetogen wijze vormgeven, het gat van Den Bosch wordt wat grof ervaren. De poort “waarachtig” in Maastricht wordt genoemd als een voorbeeld van een mooi gemaakte poort (voorbeeld is uiteraard te fors voor deze plek).

Een enkele geeft aan dat de doorbraak van de stadsmuur veel grootser aangepakt kan worden. Maak een echt ruime opening.

Overig gebruik van het park:

Naast spelen, tuinen en fietsen wordt er uiteraard veel gewandeld. Vooral langs de Jeker is een “flaneerroute”. Inbrengen van een goede horeca is een must! Meerdere personen geven aan dat twee horecaplekken ook niet verkeerd is. Argument: in hoeverre mengt de parkbezoeker zich met de

student? Anderzijds hebben deze twee doelgroepen ook een ander ritme. Zorg ook voor voldoende zitplekken.

Stichting Tout Maastricht huurt nu ruimte in gebouw M. Zij zijn zich aan het oriënteren hoe ze in de toekomst kunnen gaan werken. Vooralsnog zouden zij graag een plek in het park kunnen gebruiken voor voorstellingen en activiteiten, een plein, open lucht theater achtig iets. Verder zijn zij aan het nadenken over een mobiele voorziening om de wijken in te kunnen of het park in te kunnen. Een vast paviljoen zou wellicht ook een idee kunnen zijn....

De wifi-heuvel wordt niet gezien als een meerwaarde, koppel maar aan het gebouw.

De WiFi heuvel wordt ouderwets gevonden, WiFi voor het hele park! Een robuust oplaadpunt wordt wel begrepen op deze plek.

(Sociale) veiligheid:

Breng goede verlichting aan, op zijn minst, langs de hoofdfietsroute en het terrein rondom de gebouwen/ universiteit. Zorg dat je elkaar kunt zien, dus liever niet te schimmige bosjes. Denk aan het nachtbeeld. Voorkom hangplekken.

Hoogteverschillen:

Die worden als te fors ervaren, dat mag wel minder. Let ook op toegankelijkheid voor minder validen. Hoogteverschillen mochten van sommigen ook meer worden... 'Dit geeft sfeer en verbijzondering'

Beplanting/ ecologie:

Behoud goede bestaande bomen is een goede zaak. Hoofdzakelijk gras prima. Langs de Jeker beiden oevers inzetten voor ecologische ontwikkeling, dus tussen voetpad en stadsmuur. In nieuw aan te brengen beplanting aandacht geven voor het zomer- en winterbeeld. Nieuw te planten bomen inzetten op bomen die vruchten voortbrengen die eetbaar zijn (evt. in overleg met de Tapijn-tuin). Betrek het daklandschap in het ontwerp! Probeer te vermijden dat er een sedumdakje komt....

Moes-, sier- en pluk tuinen (incl. Tapijn-tuin):

Deze functie wordt erg gewaardeerd en moet hoe dan ook behouden blijven in het gebied. In de huidige plek is veel energie in gestoken en bevat de gebruikers prima. De opdeling in verschillende gebieden wordt niet als positief ervaren! De Tapijn-tuin moet zich als eenheid kunnen presenteren en kunnen opereren. Meer ruimte dan nu is welkom. De tuin is niet sec een productietuin, dus niet met leveringsverplichting koppelen aan horeca. Wel worden de producten lokaal in de horeca gebruikt, maar dat is als de gewassen rijp zijn. De tuin heeft ook een sterk educatief karakter. De tuin moet een omheining krijgen, anders wordt er teveel vernield. In die zin is toezicht en controle niet verkeerd. De tuin voor gebouw B wordt als mooi en passend ervaren.

Op de suggestie om op het en in de nabijheid van het terras te gaan tuinieren wordt niet afwijzend gereageerd. Als het maar één aaneengesloten tuin is. Ook wordt de suggestie eetbaar landschap gedaan. Hiermee wordt geïnitieerd om een groter deel van het Tapijn-gebied in te zetten voor voedselproductie, bv door het toepassen van eetbare vruchtbomen, struiken die vruchten voortbrengen, etc.

Het bundelen van de eettuinen wordt als suggestie meegegeven. Ook wordt er gevraagd of de tuinen niet naar het Jekerdal kunnen verhuizen. 'Daar horen agrarische functies en niet in een park'

Er wordt een suggestie gedaan om een stadskas te maken ter plekke (en in de vorm van) gebouw Y.

Kunst:

In de parken van Maastricht staat al veel kunst. Het zou goed zijn hier een visie op te ontwikkelen voor Tapijn. Opties die genoemd worden: plaats wat kunst van elders uit (daar staat soms te veel), introduceer nieuwe kunst van deze tijd, zoek het meer in toegepaste kunst i.p.v. sokkelkunst (als voorbeeld wordt de bank op het Tapijn-terrein genoemd, een kunstzinnige zitbank, zitten en mooi object), koppeling met de (kunst)academie/ universiteit, een mogelijkheid voor mensen om iets

achter te laten, iemand brengt ook een eigen kunstwerk in (een markant gebaar als entree voor het park).

Er wordt een centraal motief in het park gemist. De stad is een gesloten bolwerk, de kazerne gevoelsmatig ook (met zijn eigen grid). Er wordt gepleit voor een strakke as vanuit de kazerne naar de stadsmuur. Deze zorgt voor contrast met het natuurlijk ogende parkontwerp.

Een enkele geeft aan dat er meer gedaan kan worden met de (park)ruimte tussen gebouw X en Z zodat ook een relatie ontstaat tussen de twee gebouwen.

Gebouwen

Het ontwerp werd met groot enthousiasme ontvangen, complimenten en proficiat.

Design, ontwerp dingen:

De glazenplint hoort bij het kazernegebouw, moet het niet meer in verwantschap ontworpen worden?

Architectuur plint en gebouwen meer samentrekken?

'Het extra paviljoen mag meer smoeel krijgen: een leuk architectonisch ding, meer folly-achtig'.

'Het extra paviljoen moet niet te veel de aandacht trekken'

het extra paviljoen moet vertikaal geleed / horizontaal geleed / minder abstract.

let op grondwater.

Gebouw M hergebruiken? Is een mooie ruimte met mooie spanten.

Functies:

Horeca op meer plekken (?) en wellicht ook een bestaand gebouw dicht bij de stad hiervoor gebruiken.

Horeca laagdrempeliger, nu lijkt het te universitair. Dit is een uitdaging!

Op ontmoetingsplein geen grote festivals met veel herrie. Let op overlast.

Horeca

Algemeen:

2 inwoners van Maastricht (in het verleden 'geïmmigreerd' vanuit 'Holland') geven aan:

Let op: de maastrichtse burgerij zal niet gauw een kopje koffie gaan drinken in de universiteitshoreca. De drempel is te hoog om zomaar in dat academische paleis dat De Universiteit (met hoofdletters) is zomaar binnen te stappen en 'binnen te dringen'.

Gevraagd naar waar gevoelsmatig voor hen de grens ligt tussen 'publiek' en 'universiteit' wezen zij de fietsroute aan die van Oost naar West over het terrein loopt.

Zij zijn van mening dat het beter zou zijn als er horeca/ontmoetingsplekken zouden komen in het park, niet direct in of bij de universiteitsbebouwing.

De positie en uitstraling van de horeca ruimten behoeft veel aandacht als je mensen uit de stad wil aantrekken.

Let op geluid en overlast van het terras/plein/horeca richting de buurt

Specifiek:

(een andere inspreker dan de hierboven genoemde insprekers)

horeca in gebouw Z (1 inspreker)

Het plein / terras moet meer koppeling krijgen met de stad, dit is nu een UM ding! Waarom niet twee horecaplekken in het park? Het terras meer het park inschuiven wordt genoemd.

Erfgoed/monumenten

Extra doorsteek stadsmuur:

Algemeen:

wisselend oordeel van insprekers over wenselijkheid van doorgang, van positief tot 'wees voorzichtig/niet te groot' tot negatief. Aan onze tafel wijst het merendeel (ongeveer 70%) van de insprekers de doorgang af.

Een voorstander pleit voor het maken van een verbinding via de nieuwe doorgang tussen stad, park, universiteit (pad ten Oosten van appèl plaats), poortje onder PBS naar gebied aan overzijde PBS (huidige sportterrein).

Gekoppeld daaraan pleit dezelfde inspreker voor het betrekken van het sportterrein bij de planvorming, met in acht name van de cultuurhistorische eisen die de daar (=sportterrein) aanwezige vestingwerken aan de planvorming stellen.

Vragen die een paar keer terugkwamen: Waarom moeten de oude gebouwen weg? Blijft er ruimte voor creatieve industrie?

Gebouw M:

Een aantal insprekers zou het jammer vinden als gebouw M verdwijnt:

Deels ivm de huidige activiteiten die daarmee in hun ogen zouden verdwijnen

Deels ivm de kwaliteiten van het gebouw op zichzelf

Deels ivm de typologie van het gebouw: in de ogen van een inspreker is gebouw M (als alle deuren openstaan) een soort markthal, een dak op poten, zoals je die ook op pleinen in Frankrijk aantreft.

Gebouw R1 (NAVO bunker):

Suggestie van 1 inspreker: laten staan + tuin op het dak maken

Gebouw W:

Suggestie van 1 inspreker: niet gehele gebouw slopen, maar spanten laten staan

Gebouw Y:

Een enkele inspreker geeft aan: gebouw Y bewaren

Waarom moet gebouw Y weg, die hoort toch bij het ensemble?

Verbindingen en verkeer

Op het onderwerp verbindingen en verkeer is de meerderheid van de mensen aan tafel positief geweest.

Parkeercluster t.h.v. poortgebouw

In een opmerking worden er zorgen uitgesproken over de impact van het parkeren op de veiligheid aan de Sint Hubertuslaan. Is er wel voldoende opstelruimte? Er wordt verteld dat er nu al vaak een opstopping staat voor het kruispunt naar de Prins Bisschopsingel, de drukte vanaf de nieuwe parkeerplaats zal dit alleen maar verslechteren. Sowieso zijn mensen bezorgd over de hoeveelheid verkeersdeelnemers die samenkomen op de kruising Sint Hubertuslaan en Prins Bisschopsingel, bushalte, autoverkeer, afslaande scooters, voetgangers, etc, etc. Als suggestie is meegegeven dat de ontsluiting van het parkeren ook via de andere kant van de dienstwoningen kan verlopen.

Het parkeren moet goed worden afgeschermd, de auto's zijn niet fraai om te zien vanuit het park. Een goede groene inpassing is gewenst. Als suggestie wordt gegeven dat de dienstwoningen ook goed afgeschermd dienen te zijn van het parkeren. Naast bomen worden heesters en grondophogingen ook als een goed middel gezien om zichten te blokkeren.

De hoofdfietsroute

De meningen over de hoofdfietsroute zijn verdeeld, maar voornamelijk positief. De één waarschuwt er voor dat het geen fietssnelweg moet ontstaan, de ander vindt het prima dat er menging ontstaat in fiets- en voetverkeer, 'dat gebeurt nu immers ook al'. Als suggestie wordt geopperd, waarom ook niet fietsen en wandelen langs de Jeker, dat gebeurt toch wel, maar zorg er dan wel voor dat voetgangers veilig kunnen blijven lopen. Daar en tegen wordt er ook weer angst uitgesproken voor fietssluiptverkeer vanaf de huidige brug in het park over de Jeker, langs de Berkenkuil richting de Prins Bisschopsingel.

De nieuwe fietsbrug over de Jeker

Punt van kritiek is het aansluiten op de nieuwe brug over de Jeker. Er wordt opgemerkt dat het überhaupt een brug te veel is. Ook over een logische aansluiting van de paden op dit punt worden er vraagtekens geplaatst. Als er een brug komt zou deze misschien logischer aan kunnen sluiten op het verkeerslicht met oversteek Pins Bisschopsingel, ook richting de aansluiting met het Aldenhofpark zou de beweging nog logischer aan kunnen sluiten.

Fietstunnel Prins Bisschopsingel

Men is positief over de gevormde route richting Jekerdal. Wel wordt er gewezen op het winterbed van de Jeker, hier loopt nu ons fietspad doorheen. Deze zou dus meerdere malen per jaar onder water kunnen komen te staan. Een back-up verbinding (eventueel via de ontworpen fietsbrug) naar het bovengelegen oversteekpunt met verkeerslicht zou dit kunnen opvangen.

Verder wordt er nog gesproken over de mogelijkheid van het maken van een hangende brug boven de Jeker in de huidige overkluizing van de Jeker / Prins Bisschopsingel. Veiligheidsaspecten, waterstanden en vrije ruimte zouden hiervoor onderzocht moeten worden.

Nieuwe doorbraak walmuur

Over het algemeen positief.

In een opmerking komt naar voren dat er in de door ons gekozen plek van de doorbraak reeds een bed and breakfast gevestigd is. Dit maakt een doorbraak in de schuur onmogelijk.

Naast de door ons gekozen plek wordt er ook geopperd om te kijken naar een tunnel onder de muur door pal ten westen van de plek waar de Jeker de stad instroomt. Dit zou een doorbraak voorkomen.

Betrokken burger (K. Reyntjes)

Begin februari was ik aanwezig op de presentatie in brasserie Tapijn. U gaf toen aan dat de gemeente de komende weken en maanden met de universiteit zou onderhandelen over de invulling van de gebouwen. Ik hoop van harte dat de gemeente, eventueel met de provincie, voldoende gewicht in de schaal kan leggen om voldoende diversiteit na te streven inzake functies en doelgroepen. In dit verband vermeldt de visietekst "Tapijn als open leerlandschap" (startende) bedrijven, incubatoren, ruimte voor experiment,... De dynamiek waarvan ik sprak zie ik veeleer in de interactie van kennis-, onderzoeksinstellingen en (startende) bedrijven of incubatorenwerkingen. Als de universiteit en jij aangeven dat deze bedrijven of starters ook elders in de stad kunnen worden gehuisvest gaan jullie net voorbij aan de essentie om al deze actoren op één plek onder te brengen. Tapijn was de uitgelezen kans hiertoe en dit werd ook door jullie herhaaldelijk onderstreept in de visietekst. Hieraan gekoppeld onderstreept de visietekst het belang van diversiteit inzake functies en doelgroepen. Ik vrees dat er binnen het gegeven kader te weinig mogelijkheden zijn om deze wezenlijke punten te weerleggen. Het enige wat overblijft is inderdaad herhaaldelijk ijveren voor een aanvulling van de bestaande functies :-)

Tot slot betreur ik de hele storm van protest en scheldtirades via de (sociale) media ten aanzien van de doorgang in de omwalling. Wel denk ik dat we niet mogen veronderstellen dat bijkomende verbindingen tussen Tapijn en het stadscentrum een veelal eenzijdige invulling van de site zullen compenseren en automatisch zouden leiden tot een toename van de publieksdiversiteit. Wel ben ik me ervan bewust dat de dynamiek (van het park) hierdoor toeneemt en de link met de stad wordt versterkt.

Bewoner Jekerkwartier (H. Smeets)

Het plan beoogt een forse parkuitbreiding en introduceert een lange verlaagde plint onder maaiveld met schuin aflopende hellingen en verhogingen. Door de omvang van deze plint en de veelvuldige hoogteverschillen komt deze planopzet geforceerd en onnatuurlijk over, zeker in vergelijking met de totale parkengordel, waarvan dit tapijngebied onderdeel van is.

Het aanzienlijk verkleinen van de hoogteverschillen, het weglaten van de muurdoorbraak, het afzien van drie separate tuinen in het park ipv een tuin en het situeren van de collegezaal in gebouw M moet sterk overwogen worden. De nieuwbouw van collegezaal met daarbovenop kantoren is (bewust!) massaal en contrasterend, mi niet passend in het parkgebied.

Door behoud van gebouw M met daarin de collegezaal, ook geschikt voor culturele activiteiten, ontstaat de mogelijkheid de nieuwbouw met ca 6m te verlagen en beter in te passen in het geheel. Gemist wordt een analyse en afweging waarom het karakteristieke gebouw M gesloopt moet worden en de mogelijkheid van behoud van een culturele functie daarin, zoals eerder als onderzoek aangekondigd is. Dat geldt eveneens voor de sloop vd oude officiersmes tussen de twee te behouden gebouwen. Gaarne deze analyse en afweging alsnog opstellen.

Een structurele weeffout, zoals eerder al door mij opgemerkt, is het parkeren op maaiveld. Zeker nu in grote omvang (87 plaatsen) midden in het parkgebied achter de Hubertuslaan zijn geprojecteerd, ontstaat een ongewenste inbreuk op de parkinrichting, die sterk de sfeer van totaal zal gaan bepalen en ook qua milieu negatieve consequenties heeft. Voor de hand ligt om, nu het ontwerp veel vierkante meters onder maaiveld projecteert, ook aanpalend het parkeren onder maaiveld te situeren. Bij alle grotere gebiedsontwikkelingen van de afgelopen 50 jaar is dat gerealiseerd in Maastricht.

Daar komt bij dat het eerder in het privaatr contract met de universiteit/provincie overeengekomen aantal van 125 parkeerplaatsen toen en nu niet onderbouwd is in relatie tot de functies en de omvang daarvan in het plangebied in relatie tot de geldende parkeerverordening. Mij is bij feitelijke hantering van de parkeerverordening sprake van ca 250 noodzakelijke parkeerplaatsen voor eigen

gebruik bij ca 18500 vierkante meter vloeroppervlak, nog daargelaten de gewenste parkeerplaatsen voor bezoekers van de horeca waarbij de gemeente het zg ontmoetingsplein nog wil vergroten. Dit gegeven zorgt er voor dat er een zeer ongewenste parkeerdruk komt in de aanpalende woonbuurten, daar waar de gemeente al jaren te kennen geeft het bezoekersparkeren in deze woonbuurten te willen terugdringen. Zonder succes, al jaren merk ik als bewoner een toenemende verkeers- en parkeerdruk in bijv het Jekerkwartier.

Eerder zou sprake moeten zijn van de aanleg van extra binnenstad parkeerplaatsen pal aan de singel als hoofduitsluitingsweg naar het centrum, ter ontlasting van het centrumparkeren ten faveure van bereikbaarheid, terugdringen van de milieuoverlast en verlevendigen van de aanloopstraten.

Waarom wordt een nieuw aan te leggen ondergrondse parkeergarage met aan en afvoer door een woonbuurt als het Jekerkwartier met een extra capaciteit van ca 150 plaatsen door de gemeente wel geaccordeerd, terwijl een logische concentratie van stedelijke parkeerplaatsen aan de singel door de gemeente wordt tegengehouden, in strijd met het vigerende Structuurplan Binnenstad.

Betrokken burger (M. Reneerkens)

Algemeen

Op de eerste plaats een groot compliment voor de organisatie van de avond (01.02). Enige kanttekening: een overload aan impressiebeelden, waardoor (onnodige) verwachtingen bij burgers gewekt worden. Deze wijze van presentatie kan gaan wringen in het verdere verloop van het proces. Immers er moeten nog de nodige (en grote) stappen naar de uitwerking/uitvoering gemaakt worden (->aandachtspunt).

Duurzaamheid

N.m.m. is er (in de presentatie) te weinig aandacht besteed aan duurzaamheid, zeker geldt dit wanneer men in het ruimtelijk domein opereert (~integrale benadering). Duurzaamheid is een belangrijke maatschappelijke thema wat ook in deze fase vorm zou moeten krijgen. M.n. kan dit vorm krijgen in uitgangspunten op het gebied van zorgvuldig gebruik van materialen en bronnen (i.r.t. kringlopen), investeringen/exploitatie (Total Cost of Usership) en participatie uit het sociaal domein. Het nastreven van een gesloten grondbalans is slechts hiervan een onderdeel (stedenbouwkundig gewenst??).

Planologisch

Bij de ruimtelijke (en stedelijke) invulling ligt het accent op de stedelijke benadering van onderwijs, groenvoorzieningen, horeca en (particulier) vervoer, dit onderlinge samenhang. De functionele invulling i.r.t. stedelijke functies (w.o. capaciteit horeca, parkeren) is in de presentatie onderbelicht gebleven; dit gaat verder dan de invulling van de opdracht van UM.

Stedenbouw

- Veel nadruk wordt gelegd op de *verbindingen* (routestructuren) richting binnenstad (zo mogelijk door de muur van de vestigingswal), maar de relatie aan de zuidzijde (voormalige sportveld/eventemententerrein e.v.) wordt gemist (co-creatie mogelijk?). Wellicht zijn hoge (extra) investeringen hieraan debet, maar het transparant maken van dit onderdeel (afweging) zou zeker gewenst zijn. In het plan blijft de Prins Bisschopssingel een (gewenste?) barrière.
- Ofschoon veel waardering (~draagvlak) aanwezig is voor de (groene en paviljoenachtige) opzet van het plan, mis ik toch een heldere structuur in het totale plan. M.n. manifesteert zich dit in de

verstrooing van de niet-rode functies. Dit wordt (later) in het proces nog een keer versterkt door de detaillering over te laten aan de wensen van instanties en burgers (doel: legitimatie inspraak burgers?). Combinaties (en concentraties) van functies en heldere keuzes door de ontwerper(s) zouden de inrichting van het plan kunnen versterken (bv. een stadsboerderij). Aan de hand van scenario's zou dit in het proces (beter) gestuurd kunnen worden.

- Ofschoon in het visiedocument (terecht) veel aandacht geschonken is aan de historische ontwikkeling, heb ik dit in de presentatie gemist. N.m.m. de archeologische waarden van de vestingwerken (ondergrond) bieden meerwaarde.
- Het ensemble van de voormalige officierswoningen aan de Heijlerhoffsiaan wordt niet in het plan betrokken in het plan, dit ensemble maakt toch duidelijk deel uit van het kazernekwartier.
- De verdere uitwerking (randvoorwaarde/condities) van de centrale ontmoetingsplaats (van studenten en burgers) mis ik nog.

Natuur en landschap

- Een belangrijke drager in het gebied in en rond de Tapijnkazerne is de groen/blauwe dooradering van de Jeker. De landschappelijke en ecologische betekenis hiervan wordt onderkend. De vraag rijst of de ontwikkelingsmogelijkheden wel optimaal benut worden. Verbreding t.p.v. de flessenhal (ref.: historische kaart) van de Jeker biedt hiertoe een beter (en ruimer) perspectief.

Architectonische uitwerking

- De architectuur van de nieuwbouw doet menige kijker huiveren. Uiteraard is hier sprake van een voorbeeld(ige) uitwerking. Referentiebeelden van òf "contrasterend" òf van "passend in de omgeving" kunnen rekenen op groter draagvlak. Zeker als nieuwe en verbindende schakel verdient de architectuur (bovengronds) meer aandacht.

Huidige gebruiker op Tapijn (Rob van Acker)

Als bewoner van de Tapijn zie ik elke dag hoe het plein actief gebruikt wordt, hoe studenten en kinderen het plein als hun domein ervaren. Elke dag komen er mensen langs die herinneringen komen ophalen aan de tijd dat de Tapijn nog een kazerne was. De openbare ruimte wordt met respect behandeld omdat die openbare ruimte blijkbaar respect afdwingt. Dat zijn allemaal zaken die die niet vanzelfsprekend zijn. Het zijn ook zaken die uniek zijn in Maastricht.

Ik denk dat de architecten netjes gedaan hebben wat hun gevraagd is, de vraag naar meer groen en park schijnt voor de Maastrichtenaar heel belangrijk te zijn, maar er zijn twee dingen die ik jammer vind aan het gepresenteerde plan.

Het is jammer dat het huidige terrein helemaal schoongeveegd wordt en ontdaan van alle typische kazerne elementen. Er zijn al meer stadsdelen heringericht waarbij de oude typische gebouwen en elementen vrijwel helemaal zijn verdwenen. Bijvoorbeeld bij Ceramique. Eerst lijkt het fijn dat je als stad een mooi nieuw stadsdeel hebt, maar na een tijdje realiseer je je dat je de tastbare herinneringen ook hebt weggepoetst. De Tapijn als kazerne is ook belangrijk voor de herinnering van de stad. Er blijven wel gebouwen staan, maar dat zijn net de minst kazerne-achtige gebouwen. Het zou mooi zijn als er iets meer overblijft dat herinnert aan de kazerne zoals bijvoorbeeld het M gebouw, het pompstation of het karkas van het W-gebouw.

Wat ook jammer is dat er op dit moment tijd, geld, energie en inspiratie wordt gestoken in het leven inblazen van het terrein en dat het momentum dat nu gecreëerd wordt niet wordt benut in het nieuwe plan. Men lijkt met een schone lei te willen beginnen. Nu is er een aansprekende horecagelegenheid met karakter en straks begin je weer helemaal van voren aan in een nieuw steriel gebouw. Er is nu leven op het plein en straks begin je weer van voren af aan in een leeg groen park. Ik pleit ervoor om goed te kijken naar wat er nu gebeurt op de Tapijn, daarvan te leren en sommige elementen te bewaren.

Groen, zichtlijnen en wandelpaden zijn allemaal belangrijk, maar koester ook de activiteiten die nu tot bloei komen op de Tapijn. Leven in de brouwerij is niet vanzelfsprekend en niet op de tekentafel te bedenken. Een mooi voorbeeld vind ik altijd Hotel New York op de Wilhelminapier in Rotterdam. Het is een herkenbaar gebouw én ontmoetingsplek die als katalysator heeft gediend tijdens de transformatie van de Wilhemminapier van een in onbruik geraakte haven tot nieuwbouwwijk met hoogbouwarchitectuur. In het nieuwe plan voor de TAPIJN zie ik geen Hotel New York en dat is jammer, want er zijn nu wel degelijk elementen die je zou moeten koesteren en een plekje geven in het nieuwe plan.

Nogmaals, dit is geen verkapte oproep voor het behoud van het Werkgbouw op de Tapijn, maar een oprechte reactie op het gepresenteerde plan. Ik hoop dat je er iets mee kunt doen.

Tapijntuin (M. Tersteeg)

Wat een mooie presentatie en wat een enthousiast publiek was er in de Brasserie van de Tapijn. Bij de dialogtafels was er ook tijd om aandacht te vragen voor het behoud van de locatie van de tuin. We zijn blij met de signalen dat er niks in de weg staat om de Tapijntuin op haar huidige locatie te behouden.

Graag zouden we met jou en de ontwerpers over de volgende punten op korte termijn willen praten. Middels deze brief willen we alvast een aantal zorg-en aandachtspunten met je delen.

1 Door de sloop van gebouw M zal ons werkhok met stroom, elektriciteit en water komen te vervallen. Verplaatsing van ons werkhok naar het geplande gebouwenblok is niet werkbaar, dus zouden we graag een vervangend werkhok nabij de Tapijntuin realiseren. We willen graag in overleg voor inpassing in het ontwerp.

2 Door de vergroening van het terrein zal de huidige parkeerplaats voor de Tapijnbus vervallen. De bus speelt een belangrijke rol bij het uitdragen van onze boodschap in het park en daarbuiten. We bekijken graag de mogelijkheden die er zijn om een plek te vinden voor de bus op het terrein.

3 Met de sloop van de Brasserie komt ons proef/leslokaal te vervallen. De ruimte is essentieel voor ons educatieve programma. Graag willen we in overleg met de gemeente en UM om te bekijken waar we een locatie kunnen vinden binnen het gebouw oppervlak op het terrein.

4 We hebben in het verleden van jou begrepen dat het huidige hekwerk langs de Jeker vervangen gaat worden door lage hekken. Voor het stuk langs de tuin zullen we een andere oplossing moeten vinden om ongenode bezoekers buiten de poort te houden.

5 We geven er de voorkeur aan de geplande voetpaden in het park te laten aansluiten bij de poorten van de tuin.

6 We hebben een budget gereserveerd voor een kinder speelvoorziening nabij de tuin. We willen graag met de gemeente en de ontwerpers kijken wat een geschikte vorm en plek is.

7 In het ontwerp is nabij de Horeca ruimte voor een kruidentuin gereserveerd. Tevens is bij de publieksesse gevraagd mee te denken over de invulling bij het dakterras van de horeca, bijvoorbeeld groenten teelt in de bakken. We bekijken graag samen of wij die in beheer kunnen nemen en daarmee een productief verband kunnen leggen met de Horeca.

Betrokken burger (J. Houben)

Eindelijk een mooi schetsontwerp voor herontwikkeling van de Tapijnkazerne. Groot applaus voor de aanpak én de grote betrokkenheid van omwonenden. Dit park wordt nog eens gekoesterd.

Een gedurfd onderdeel is het 'gat' in de vestingmuur. Daar waar het gehele plan lof oogstte, werd dit voorstel sceptisch ontvangen door belangenclubs. Er zou een 'gat' komen dwars door de vestingmuur, dit tussen stadspark en Tongersestraat, en dit voor fietsers en wandelaars. Uiteraard is 'Poort Waerachtig', die ooit in de wal werd geplaatst niet ideaal ervaren, maar inmiddels nu wel geaccepteerd. De bedenkers van de doorbraak ter hoogte van de Heksenhoek staan open voor alternatieven. De stadsomwalling in het park is een historisch bekend vestingerfgoed. Dat moet behouden blijven. Maar ook tegen elke vernieuwing én uitdaging? De ontwerpers hebben durf getoond dit aan te pakken. Na het 'Abrahams look', is er best iets te zeggen over een 'new look' in de vestingmuur. Niet een 'gat' maken en dit weer historisch verantwoord verfraaien zoals eeuwen geleden, néén, pak het nu rigoureuus aan. Nieuw, uitdagend, iconochtig, trekpleister, waar voor- en tegenstanders om vallen, waar men durf heeft iets aan te pakken en uit te voeren. Onlangs was ik in Valletta (Malta) ook daar een eeuwen oude vestingmuur. Daar had men in die muur op geheel eigentijdse wijze (ook voor wandelaars en fietsers) een moderne bres geslagen in de dikke muur. Hun 'look'(of gat)) is een trekpleister geworden. De opening/poort is er geheel glad uitgeslepen, met aan beide zijden grote speren, zijnde als symbolische 'poortwachters'. Duizenden mensen komen er op af. In 1566 werd eerste steen gelegd. Nu anno 2016 een geheel modern aanblik. Oud en nieuw die samen komen in een mooie, oudere, maar moderne stad die ook durf uitstraalt. Niet blijven vasthouden aan oude gebouwen/werken, deze wel koesteren/onderhouden, maar ook openstaan voor vernieuwing. Maastricht wilt ook aantrekkelijk zijn voor jongeren, de nieuwe doelgroep voor de stad Maastricht. Maastricht moet niet schuilen onder een stolp, niet een beschermd Anton Pieck stad willen zijn, máár een stad waar oud en nieuw sámen kunnen gaan!

Stichting Menno van Coehoorn

Ik zou willen beginnen met een compliment te maken voor de manier waarop voor bepaalde zaken oplossingen zijn gevonden en voor de oprechte pogingen om aan de sfeer van het gebied recht te doen. Op de avond van de presentatie heb ik gezegd dit plan het minst slechte te vinden van de drie die ik mocht inzien. Die opmerking moet vooral worden gezien in het kader van de wens om historische zaken te behouden. Ik kan intens genieten van plekken/oorden waar het erop lijkt alsof de tijd heeft stil gestaan. Op die plekken is dat dan meestal ook zo en natuurlijk begrijp ik dat dit niet altijd en overal goed kan zijn en ook nadelen met zich mee brengt. Maastricht heeft ambities en wil vooruit, maar Maastricht heeft als ambitie ook het herkenbaar blijven als vestingstad. Die laatste ambitie kun je volgens mij alleen echt waar maken als je als stadsbestuur de moed hebt in sommige delen van de stad de tijd wel te bevriezen. Op het Tapijnterrein zal dat niet gaan gebeuren omdat gebouwen daar alleen een kans van overleven hebben als er een goede nieuwe functie voor gevonden wordt. Universiteit Maastricht geeft de gebouwen een kans op nieuw leven en stelt daar

eisen aan om efficiënt gebruik binnen de doelstellingen van de organisatie mogelijk te maken. De tijd zal hier dus niet stil blijven staan, maar een deel van de sfeer van het gebied zal behouden blijven en dat is erg positief.

In het onderstaande wil ik overwegend vanuit mijn positie als correspondent van de Stichting Menno van Coehoorn voor Maastricht en omgeving voor een aantal zaken in willekeurige volgorde aandacht vragen:

- **Uitwerking vestingvisie in dit plan**

‘Behouden, beleven en betekenis geven’: De planners noemden regelmatig ‘het rijksmonument’ noemen en doelden daarbij op het wachtgebouw met toren. De gemeente heeft echter eerder vastgesteld dat er meer gebouwen en structuren monumentaal dan wel beeldbepalend zijn. Het wordt in de uitwerking van het plan niet duidelijk hoe de uitgangspunten van de gemeentelijke vestingvisie 2010-2025 ten aanzien van het gehele complex zijn mee genomen in de plannen en welke afwegingen aan de nu gemaakte keuzes ten grondslag liggen. Het ware wenselijk dat dit meer expliciet wordt uitgewerkt. (zie vestingvisie pagina 52)

- **Doorbraak tweede stadsmuur**

Een doorbraak door de tweede stadsmuur acht ik niet wenselijk. De muur was in 1867 ruim 3,5 kilometer lang en in onze tijd is er tussen de voormalige Sint-Pieterspoort en de voormalige Tongersepoort een aaneengesloten muurdeel bewaard gebleven van enkele honderden meters lengte. Alleen hier kan men in Maastricht nog ervaren/beleven hoe het was om als burger binnen een vesting te leven, er was een ondoordringbare barrière met de buitenwereld. Achter de muur ligt hier ook nog het enige straatje dat in onze tijd nog dood loopt op de vestinggordel zoals er tot 1867 tientallen waren in de binnenstad van Maastricht. Hier kan de Maastrichtenaar en de bezoeker van de stad bijna aan den lijve voelen hoe eng en bekrompen het kon aanvoelen als je van binnen uit de vestinggordel naderde. Alleen bij de poorten kon je verder. Het past naar mijn mening niet binnen de uitgangspunten van de vestingvisie om een nieuwe doorbraak door het enige stuk stadsmuur te maken waar de vesting als barrière nog merkbaar aanwezig is. Het past al helemaal niet om die doorbraak dan ook nog te plannen in de Heksenhoek, de enige ‘cul de sac’ die er nog is overgebleven. Hier is naar mijn mening de moed nodig om de tijd te stoppen en de situatie zoals die nu is voor altijd te bevriezen.

Het voordeel te behalen door een nieuwe doorbraak zal voor fietsers waarschijnlijk iets van een minuut zijn en voor voetgangers enkele minuten, naar mijn bescheiden mening is dat het niet waard om hier een stuk cultureel erfgoed voor op te offeren en de uitgangspunten van de vestingvisie geweld aan te doen.

Ik wil hierbij ook nog in herinnering roepen dat de universiteit al eerder een plan had een doorbraak te maken in de vorm van een raam in een nieuw te bouwen collegezaal achter de muur. Tegen die doorbraak hebben we ons destijds met succes verzet. Alle argumenten die toen zijn gebruikt, zijn in 2016 nog van toepassing. De collegezaal is er toch gekomen en functioneert –zonder raam- volgens mij prima.

- **Tweede bruggetje over de Jeker**

Vanuit het plan wordt het mij onvoldoende duidelijk waar de aanlanding van het tweede bruggetje over de Jeker aan de noordwestzijde terecht komt. Het is onwenselijk dat deze aanlanding uit komt op de linker face van het bastion Wilhelmina, dat in de plannen eigenlijk meer als vestingwerk herkenbaar zou moeten worden gemaakt. Aanlanding van een bruggetje boven op het muurwerk is vergelijkbaar met het leggen van een bruggetje over de gracht van het bastion Waldeck, fort Sint Pieter of fort Willem (als voorbeelden).

- **Monument Dibbets**

In de tekeningen die bij de plannen horen, lijkt het hekwerk rondom de cenotaaf van generaal Dibbets te zijn verdwenen. Wie de geschiedenis van Dibbets en zijn grafmonument

kent, weet dat het hekwerk onlosmakelijk met die geschiedenis is verbonden. Het is dus onbestaanbaar dat het hekwerk (dat overigens op een aantal antieke handgranaten is geplaatst) zou verdwijnen.

- **Hekwerken kazerneterrein**

De oude hekwerken rond het kazerneterrein zijn eerder benoemd als waardevolle onderdelen van het monumentale ensemble. Het is onduidelijk wat er in de plannen met die waardevolle onderdelen gaat gebeuren. Het is uiteraard duidelijk dat niemand zit te wachten op een volledig omheind domein, maar dat deel van de geschiedenis zal wel op een bepaalde manier als beleefbaar aanwezig moeten blijven. De hekken mogen dus niet zonder meer verdwijnen, maar in het kader van het 'beleven' kan dit symbool van het voormalige militaire domein ook niet helemaal worden uitgedumd. Ik neem aan dat daar creatieve voorstellen voor te verwachten zijn?

- **Verbinding aan voorzijde op appèlplaats**

Voor de verbinding van de gebouwen is gekozen voor een elegante oplossing, namelijk het idee van de plint. Ik betreur het wel dat op de appèlplaats is gekozen voor een plint die het oorspronkelijke monumentale beeld verstoort. Het zou mooier zijn geweest als ook bij de drie gebouwen rond de appèlplaats de plint aan de achterzijde zou zijn geprojecteerd. Ik realiseer me dat dit wellicht wat ingewikkelder vorm te geven is, maar op die manier blijft het al honderd jaar bestaande beeld van de appèlplaats onaangetast. Ook hier geldt weer dat het 'beleven' naar mijn mening hier voorrang zou moeten krijgen op een geheel nieuwe invulling waarbij zelfs al werd gesproken over een theaterachtige invulling van de nieuw te creëren helling.

- **Nieuw gebouw te opdringerig**

Het nieuw geprojecteerde gebouw achter het torengebouw is te opdringerig, het schreeuwt teveel om aandacht door het massale voorkomen en de vormgeving. Een wat meer bescheiden, terughoudende invulling zou naar mijn mening beter passen in het geheel.

- **Verdwenen gebouwen/ Geschiedenis van het gebied in beeld**

Bij dit plan worden gebouwen gesloopt en ook in het verleden zijn er gebouwen verdwenen. Daarnaast heeft het terrein waarop de kazerne tot stand kwam een vestingverleden. Bij diverse voorgesprekken is de wens uitgesproken om het verleden in het gebied te laten spreken. Ik kan daar in de plannen nog niets van terug vinden. Ook hiervoor verwijs ik naar de vestingvisie onder andere concreet op pagina 52.

- **Grondophogingen**

De nu in het park aanwezig grondophogingen zijn restanten van de lunetten van Aylva die daar hebben gelegen en dus geen willekeurige bergen klei. Door op het terrein grondophogingen toe te voegen zal het er niet makkelijker op worden de geschiedenis ter plekke te 'lezen'. Ik heb begrepen dat dit deel van het plan mogelijk inmiddels al achterhaald is en zou graag horen hoe men hier dan nu mee wil omgaan.

- **Tunnel Prins Bisschopsingel en gedenksteen**

Wat gaat er gebeuren met de tunnel onder de Prins Bisschopsingel door en de gedenksteen die daar in is aangebracht? In het plan werd deze niet genoemd.

- **Erfgoed Koude Oorlog TARE-building**

De bunker of TARE-building is een stuk erfgoed uit de Koude Oorlog. Het lijkt niet mogelijk dit gebouw te redden, maar ook los van het gebouw zijn de nog aanwezige technische installaties waardevol. In het voormalige NAVO-hoofdkwartier Cannerberg is voldoende ruimte aanwezig om deze installaties als erfgoed een plek te geven. Het zou mooi zijn als in het kader van de nu voorliggende plannen zou kunnen worden opgenomen dat dit erfgoed op deze wijze wordt veilig gesteld ervan uitgaande dat het gebouw als geheel niet te redden valt.

- **Inrichting terrein/bomen in relatie tot monumentale gebouwen**

Er is sprake van herinrichting van het terrein onder andere met nieuwe bomen. Ik zou dringend willen aanbevelen daarbij goed na te denken over hoe die bomen er over tien, twintig en vijftig jaar gaan uit zien en wat dat voor invloed zal hebben op de beleving van het geheel. Deze aanbeveling komt voort uit de ervaring met een boom die op dit moment de Pater Vinktoeren nagenoeg volledig aan het zicht onttrekt en waar dus bij het planten vele jaren geleden waarschijnlijk onvoldoende is nagedacht over het effect in de toekomst.

- **Exercitieloods en ziekeninrichting**

Ik heb al eerder aangegeven deze beide gebouwen te zien als bijzonder waardevolle delen van het geheel. Er wordt aangegeven dat de universiteit geen bestemming voor die gebouwen heeft. De exercitieloods, gebouw M, lijkt inmiddels afdoende te hebben bewezen dat het gebouw in het culturele leven van de stad Maastricht een belangrijke rol kan spelen en de universiteit zelf maakt er af en toe ook gebruik van. De noodzaak om dit gebouw te slopen kan ik dus niet helemaal volgen. Over de voormalige ziekeninrichting wordt hetzelfde gezegd, de universiteit heeft er geen bestemming voor en dus wordt het gebouw gesloopt. Tegelijkertijd hoor ik dat als iemand anders er wel een bestemming voor zou hebben, dat het dan bespreekbaar zou zijn het gebouw te behouden. Wordt het dan geen tijd dat we in de stad actie gaan ondernemen om partijen te stimuleren bestemmingen voor dit gebouw aan te dragen? Graag duidelijkheid over beslisprocessen over deze beide gebouwen, bij de presentatie van de plannen stond er door beide gebouwen een rood kruis, hetgeen er plotseling toch wel tamelijk definitief uit zag.

- **Oase van rust of druk en bruisend?**

Even los van alle historische en vestingbouwkundige zaken heb ik het stadspark altijd gezien als een oase van rust waar je doorheen kon kuieren en je ongedwongen kon ontspannen vlak in de buurt van het drukker centrum. In de plannen zie ik vooral overal activiteiten 'landen', er moeten blijkbaar veel dingen 'gebeuren' en het moet er vooral 'druk en bruisend' zijn, lijkt het wel. Ik vraag me –niet als vestingdeskundige- af of dat de bedoeling moet worden van de uitbreiding van het park of dat het daar toch ook nog gewoon rustig mag blijven?

Betrokkene bij de tapijntuin (M. Franck)

Met betrekking tot de visie van natuurlijk tapijn en het motto 'open leerlandschap' zou ik graag nog een functie willen integreren in het park, **een eetbaar park**.

Hopelijk is de gemeente Maastricht bekend met de ontwikkeling op het gebied van **duurzame landbouw/stadslandbouw/agro-ecologie?**

Dat de huidige grootschalige monocultuur ons op lange termijn niet zou kunnen voeden en vooral ook de bodem degradeert. Er was afgelopen weekend een 2-daagse conferentie op de universiteit van Wageningen omtrent deze ontwikkelingen.

Enfin, in de **permacultuur** word er gekeken naar duurzame oplossingen hoe we op lang termijn wel de mensen kunnen voeden zonder de bodems van de aarde uit te putten, zonder kunstmest, zonder bestrijdingsmiddelen en vooral met de natuur mee te denken.

Het stadspark dat straks aangelegd zal worden, zou hierin een mooie rol kunnen spelen, namelijk om als **pilot** te fungeren, om mensen bewust te maken, wat er allemaal in de 'natuur' groeit en wat we daarvan kunnen gebruiken om onze eigen etensbehoefte te kunnen vervullen. Het heeft dus ook een **educatieve waarde voor jong en oud**.

De bomen en struiken in het park kunnen eetbare soorten en varianten zijn en het kan geïntegreerd worden met de **recreatie functie**.

Hier kunnen vervolgens ook activiteiten aan gekoppeld worden, zoals workshops, wandelingen, etc.

Als er oren naar zijn wil ik ook wel wat referentie aantonen van gemeentes die grond hebben vrijgegeven in het kader van stadslandbouw en waar stichtingen aan de slag zijn gegaan met het aanleggen van zogenaamde **voedselbossen**.

Ik ben hier zelf behoorlijk gedreven in, zowel in theorie als praktijk. Ik heb een permacultuur jaaropleiding gedaan en volg de ontwikkelingen op dit gebied nauw.

Naast werken in de educatieve tuin van tapijn werk ik in mijn eigen tuin met meerjarige gewassen en wilde eetbare planten.

Ik zie het als een kans voor de gemeente Maastricht en de Universiteit om hierin mee te willen denken en om dit uit te willen dragen.

Betrokken burger (H. Hardy)

Algemeen

Een prachtig plan, professioneel gepresenteerd, op deze manier kan Tapijn een aanwinst voor Maastricht worden.

Ik heb twee algemene opmerkingen: er wordt fors gesloopt waardoor er veel open ruimte ontstaat, en het gebied mist een hart. Het nadeel van veel ruimte kan zijn dat de bezoeker er verloren loopt, het wordt te groot en te leeg ondanks het fraaie groen. Het gebied mist een doel om naar toe te gaan. De nieuwe UM bibliotheek zou het nieuwe hart moeten worden, maar het gaat nog jaren duren voor dat klaar is. Door zijn omvang en de vele ruimtes onder maaiveld is het gebouw een kostbare investering die moeilijk te financieren zal zijn. Daarnaast denk ik dat er een grote kans is dat Tapijn in deze vorm een exclusief gebied voor studenten zal worden, waar de Maastrichtse burger

weinig te zoeken heeft. Ook dat heeft te maken met de grote ruimte en het gebrek aan een doel voor de bezoeker die geen student is. De geplande horeca wordt ingebed in het nieuwe UM gebouw (wanneer?) en krijgt dus een typische studenten sfeer. De bestaande Tapijn Brasserie staat meer op zichzelf en is nu al een ontmoetingsplek voor iedereen.

Minder slopen, meer respect voor het bestaande.

Het bestaande plein heeft nu weliswaar weinig sfeer, maar het is tenminste een plein. Met enige fantasie kan het worden verbeterd en gaan dienen als centrum van het gebied.

Ik zou de gebouwen T (brasserie), V (studieruimtes) en W (werkhuis), en dus het plein willen behouden. Pas als de nieuwe bieb wordt gebouwd moet gebouw V gesloopt worden.

Ook het gebouw Y aan de Jeker moet er volgens het schetsontwerp aan geloven. Mijn advies is: niet doen. De bouwkundige structuur is van behoorlijke kwaliteit, het ligt daar prachtig, en net als de voormalige dienstwoningen aan de Sint Hubertuslaan is het heel geschikt voor ondernemingen.

Het kan m.i. geen kwaad om de gehele slooplijst nog een kritisch door te lopen.

Betere toegang voor voetgangers en fietsers.

Een goede ontsluiting vanuit het UM gebied in het Jekerkwartier is cruciaal voor het slagen van Tapijn. De huidige brug aan het Nieuwenhofpoort is te smal, fietsers moeten afstappen, er kunnen met enige moeite twee voetgangers naast elkaar lopen.

De brug verbreden of verdubbelen met een aparte fietsbrug lijkt mij een goede oplossing voor het verkeer dat steeds drukker zal worden. Met het nodige vakmanschap kan de doorgang in de walmuur op een verantwoorde manier verbreed worden. Daarvoor is voldoende ruimte in de Nieuwenhofpoort, waar de muur maar ca. 1 meter dik is.

De omstreden nieuwe Heksenbrug uit het schetsontwerp kan dan achterwege blijven.

Stichting Maastricht Vestingstad

Allereerst de constatering dat we dit schetsontwerp het beste van de drie voorliggende schetsen vonden. Gezien de doelstellingen van Stichting Maastricht Vestingstad en uw uitnodiging om in gesprek met de stad te komen vinden we reden om op het voorliggend schetsontwerp te reageren.

Behouden, beleven en betekenis geven zijn de drie uitgangspunten van de gemeentelijke vestingvisie 2010-2025, waarmee Maastricht zich in positieve zin onderscheidt van andere vestingsteden in Nederland. In hoeverre deze uitgangspunten bij de planvorming een rol speelden is ons nog niet duidelijk. We hebben de planvorming wél langs deze meetlat gehouden en komen tot de volgende conclusies en aanbevelingen .

1. Architectuur nieuwbouw.

Stichting Maastricht Vestingstad is van mening dat de tijd in Maastricht niet stil mag staan maar vraagt om een minder aandacht vragende uitstraling van de nieuwbouw. Het zou naar onze mening eleganter zijn om te zoeken naar een evenwicht tussen de bestaande gebouwen en de nieuwbouw. Laat de nieuwbouw minder schreeuwend en meer ingetogen van aard zijn. Contrast ja, schreeuwerig neen!

2. Ontmoetingsplek/pleinfunctie

Indien het creëren van een ontmoetingsplek/pleinfunctie betekent dat de universiteit grond verwerft dan dient dat beschreven te zijn in de mogelijke uitkomst van een ontwerpplan en zullen nadere financiële consequenties voor de gemeente en universiteit openlijk besproken moeten worden. Bij de aanplant van bomen vragen we u daarmee rekening te houden met de groeipotentie waardoor de muur niet aan het oog onttrokken wordt.

3. Paden entrees en parkeren.

Algemeen:

Maastrichtenaren ervaren de parken rondom de stad als een vestingpark vanaf de Onze Lieve Vrouwewal tot aan de Tongersestraat en Bastion Waldeck. Dit park dat uit

verschillende onderdelen bestaat wordt op diverse plekken doorsneden en verbonden met de binnenstad en de daar geldende bedrijvigheid. Het park is de ontmoetingsplaats voor jong en oud. Ruimte voor het ervaren en vertellen van een vestinggeschiedenis en een park in een.

a. De bres in de stadsmuur

De toegankelijkheid van een vestingstad was alleen mogelijk via Stadspoorten alwaar wachthuizen en op enkele plekken ook tolhuizen lagen.

Tussen de voormalige Sint-Pieterspoort en de voormalige Tongersepoort is een aaneengesloten muurdeel bewaard gebleven van enkele honderden meters lengte.

Onze eis is afblijven van de resten van de 14e eeuwse stadsmuur aldaar. Geen gat in de stadsmuur i.v.m. ontsluiting. Het realiseren van een doorgang oftewel het slaan van een bres in de historische stadsmuur getuigt van respectloos omgaan met cultureel erfgoed en een monument! Ofschoon de plek daarbij ondergeschikt lijkt wordt door een doorgang door de stadsmuur een onveilige tunnel gerealiseerd (een beleid dat we op andere plekken in de stad juist proberen te vermijden denken wij).

Op de voorgestelde plek kan men in Maastricht nog ervaren/beleven hoe het was om als burger binnen een vesting te leven. De Heksenhoek is de enige plek waar de geslotenheid van een middeleeuwse stad in haar vesting nog kan worden beleefd. Vergelijkbare plekken waren de Begijnenstraat en de Zakstraat die letterlijk dood liepen tegen de muur van de vesting, (Duits: Sackgasse)

De tijdwinst voor studenten en bewoners van de stad en universiteit is te verwaarlozen, de schade aan de beleving van een uniek stuk historisch Maastricht is dit niet!

b. Fietspaden en voetpaden.

We stellen voor om, in het kader van veiligheid, onderscheid te maken tussen fietspaden en voetpaden. Het park is in eerste instantie een recreatiepark en pas op de tweede plaats een verbindingroute .

Dat houdt in dat we voorstander zijn van fietsroutes die parallel lopen aan de Prins-Bisschopsingel en de structuur van het kazerneterrein, c.q rechtstreeks lopen naar de parkeerplekken voor fietsers. Wandelpaden krijgen de structuur die verschilt van deze orthogonale kazernestructuur .

Door de ventweg langs de Prins Bisschopsingel om te vormen tot een 2-zijdige fietsroute is voor een snelle en veilige fietsroute gekozen.

c. Parkeren van voertuigen

Al eerder hebben we erop gewezen dat parkeren slechts in beperkte mate moet worden toegestaan. De limiet moet uitdrukkelijk in het plan zijn vastgelegd. Parkeren van voertuigen zou op 2 plekken moeten plaatsvinden , een in het noorden en een in het zuiden, waardoor het park de functie van ontmoetings- en recreatiepark ten volle gaat behouden. Geen onnodig blik **in** het park!

Daarnaast graag aandacht voor het aanwijzen van laad- en losplekken en de regelgeving v.w.b. laden en lossen.

4. Parkinrichting

a. Minder hoogteverschil creëren in het park

De Tapijnkazerne is gebouwd in "de Kommen" (Maastrichts: *de Koompe*), tot 1867 onderdeel van het inundatiegebied van de laaggelegen buitenwerken van de vestingstad Maastricht langs de rivier de Jeker. Bij belegeringen kon dat gebied onder water gezet konden worden. In 1864 werd dit gebied als oefenterrein ter beschikking gesteld aan de cavalerie, die gelegerd was in de nabije Bonnefantenkazerne (in het voormalige Bonnefantenklooster). Na slechting van de vestingwerken werd hier vanaf

1916 door het Ministerie van Oorlog een kazerne met dienstwoningen voor de commandant, de hoofdofficieren en de fortificatieopzichter gebouwd. Voor de bouw van de kazerne moest een Jekerarm worden gedempt. De vroegere loop van de rivier is nog terug te vinden in de vorm van een weg tussen de ziekenboeg in het noorden en de rest van het kazerneterrein. Pas in 1934 werd de kazerne vernoemd naar de Lotharingslegeringenieur Sebastiaan Tapijn, die de verdediging van Maastricht leidde tijdens het Beleg van Maastricht (1579).

Wij vinden daarom dat in het oorspronkelijk park geen nieuwe hoogteverschillen gecreëerd mogen worden. De huidige hoogteverschillen getuigen n.l. van de vestinggeschiedenis ter plekke m.u.v. de situatie rond en om bastion Wilhelmina. Daar is gedempt en op grote schaal afgegraven.

De grond die dadelijk vrij gaat komen t.g.v. het aanleggen van de “verbindingsplint” en de te creëren nieuwbouw moet grotendeels worden afgevoerd en het te creëren landschap moet verenigbaar zijn met de historische functie van dit gebied. Belangrijk in dezen achten we het respecteren van de huidige hoogte van het maaiveld. Kunstmatige verhogingen zetten de bezoeker “historisch gezien” op het verkeerde been.

Het plaatsen van een maquette van de vesting met de tweede stadsmuur en de “koompe” aldaar zou bijdragen aan de beleving van het park en de historie van die plek.

b. Geen versnippering van het nieuwe park maar zoek nu juist de verbinding tussen de parkonderdelen .

Maastricht wordt in het zuiden gekenmerkt door een groene gordel langs de vestingmuur van de OLV wal tot bastion Waldeck. We achten het wenselijk verdere versnippering van het park te voorkomen en vragen de gemeente het onderhoud van dit park ter hand te nemen. Het toestaan van groentetuinen past hier volgens ons niet in. Zij zouden nabij het CNME in het Jekerdal vorm kunnen krijgen.

c. Hekwerk van de kazerne.

In het verleden maakte het hekwerk een duidelijk onderdeel uit van het kazerneterrein. In de huidige plannen lijken ze weggemoffeld. Is dit een juiste constatering? Wij pleiten voor het behoud van het hekwerk langs de Prins Bisschopsingel vanaf het poortgebouw tot aan de Jeker.

d. Monument Dibbets

Dat Dibbets onterecht een nogal omstreden figuur uit de geschiedenis van de stad Maastricht was proberen we in de tentoonstelling 100 jaar Tapijnkazerne uit de doeken te doen. Ons lijkt het hekwerk rondom de cenotaaf van generaal Dibbets onontbeerlijk. Tevens vragen we uw aandacht voor de gedenksteen bij het tunneltje onder de Prins Bisschopsingel.

Betrokken burger (M. Claessen)

Om te beginnen stoort de werktitel CampusPark Tapijn mij omdat dit voor mijn gevoel impliceert dat park ten behoeve van de campus is en dat het park ingelijfd wordt bij de universiteit.

Het mooie stadspark (volgens mij heet dit deel van het park officieel Aldenhofpark maar dat weet ik niet meer zeker) wordt in deze plannen uitgebreid met een deel van het voormalig kazerneterrein.

Dit kan ik alleen maar toejuichen. Ik kan mij ook vinden in een fietsroute die over het voormalige

kazerneterrein loopt achter het hoofdgebouw en die via een nieuwe brug (zie pijlen op foto). De overige paden moeten echter uitsluitend voor voetgangers bestemd zijn en blijven.

De voorgestelde verbinding door de stadswal (explosie links op foto) vind ik absoluut verwerpelijk. Het is een monument. Als burgers een monument willen toetakelen schreeuwt de gemeente moord en brand. Dus ook de gemeente en de universiteit moet de monumenten respecteren. Zoals de Maastrichtenaar zeer terecht opmerkt "Blijf met d'n han van de stadsmoer aof". Ook een brug over het stadspark mag niet worden aangelegd omdat dit niet nodig is, het is je reinste geldverspillerij. Vergeet niet dat de gemeenschap uiteindelijk opdraait voor alle kosten die er gemaakt worden. Houdt bij het maken van uw plannen daar rekening mee. De gemeente- en de staatsgelden worden voor een groot deel door de gewone burger opgehoest.

Er zijn meer dan voldoende mogelijkheden om te voet, per fiets/brommer of per auto van het voormalig kazerneterrein naar de overige locaties van de universiteit te gaan/komen. Die vermelde noodzakelijke verbinding bestaat alleen in de hoofden van de ontwerpers die eigenlijk het liefst alle universiteitsgebouwen met elkaar willen verbinden. Wat is de volgende stap een fietsbrug naar de universiteitscampus bij het ziekenhuis of naar welk ander universiteitsgebouw binnen de stad? Het staat een beetje gelijk aan een verbinding te willen maken van het Vrijthof met de Markt via een route die door de bestaande bebouwing wordt aangelegd. Geen haar op jullie hoofd die daar aan denkt (hoop ik tenminste)

Het nieuwe glazen gebouw (explosie rechts boven op foto) met die planken voor de ramen (ik kan het niet anders noemen) past totaal niet in de Engelse landschapstuin, zoals het terrein in de omschrijving genoemd wordt) en past ook niet in de omgeving. Weer een stokpaardje van een architect die naam wil maken. Ik snap dat er een nieuw gebouw nodig is maar maak dan een gebouw dat opgaat in de omgeving en niet zo'n kolos die hier helemaal uit de toon valt.

Mijn laatste zorg betreft het hertenkampje en de volière . Deze komen voor mijn gevoel toch wel erg in de verdrukking. Laat deze twee parkiconen a.u.b blijven zoals ze zijn (verbetering mag uiteraard altijd) maak ze niet kleiner.

Betrokken burger (J. Bogers)

Geen doorbraak van de stadsmuur !!! Gebruik van het poortje bij de Nieuwenhof of een ommetje (300 mtr??) langs d'Artagnan, maar laat het cultureel erfgoed onberoerd !!

Collective workspace maastricht

Goed plan

Gezond gat

Zet door

De creative industry, de euregio, de toekomst en werkgelegenheid heeft dit soort mooie plannen nodig.

Betrokken burger (E. Dobbelstein)

Het plan met veel groen juigen wij toe. Het plan van een doorgang door de muur is vernietiging van cultureel erfgoed, en moet absoluut niet doorgaan. Indien wel dan stel ik voor om bij elk raadslid een even groot gat in een buitenmuur van de woning te maken.

Betrokken burger (A. van Duijnhoven-Jamin)

Ik vind dat het mijn plicht is als Maastrichtse om via deze wijze mijn bezwaar kenbaar te maken mbt de plannen die, in mijn ogen, en velen met mij, ervoor zorgen dat het stadspark, ONZE walmuur, en de tapijnkazerne zodanig worden veranderd dat er niets meer overblijft van de prachtige plekken waar ik als klein kind iedere week kwam.

Het doet pijn dat de gemeente geen enkele waarde hecht aan wat de wensen van de burgers.

De plannen liggen er en er gaat iets gebeuren, alles moet altijd 'meer' en 'beter'. We hebben al veel op moeten geven, ik denk bijvoorbeeld aan de 'berenkoul', iedere keer weer een feest om daar te zijn. Dat is slechts een voorbeeld van fantastische plek waarbij mijn kinderen nooit datzelfde gevoel als ik zullen ervaren.

Is het nou zoveel gevraagd om het historische erfgoed van onze stad in ere te houden?

Betrokken burger (S. Haupts)

Denk aan de historie, studenten nemen al alles over in Maastricht. Waarom moet iets veranderen wat nu al top is? En dat voor mensen die niet om willen lopen naar de uni? Jammer dat daarvoor een stads muur met een geschiedenis voor wordt gesloopt!

Ik ben tegen jullie plannen.

Betrokken burger (P. Godding)

Alles geweldig, behalve dat gat in de walmuur.

Blijf a.u.b. van onze geschiedenis af.

Er is in het verleden al te veel vernield onder het motto van de vooruitgang.

Betrokken burger (M. Bierman)

Natuurlijk vind ik het belangrijk dat het terrein van de oude Tapijn kazerne een culture, groene, ontmoetingsplek wordt in onze stad. Ik heb echter een vraag, ook gerelateerd aan de doelstelling van Maastricht om het energiegebruik drastisch te beperken: in hoeverre is sprake van een klimaatneutraal gebouw? Het lijkt me dat overheid en universiteit met hun utilitaire gebouwen, gebouwd van gemeenschapsgeld, hier een voorbeeld moeten geven. Kortom: elk nieuw te bouwen gebouw, zou energieneutraal moeten zijn.

Ik hoor graag van u of dit bij het ontwerp /de visie van Tapijn ook één van de uitgangspunten is. Ik zie/lees er namelijk nergens iets over...

Betrokken burger (H. van Wunnik)

Vandaag heb ik kennis gemaakt met de plannen voor de Tapijn Kazerne en het gebied er om heen. Allereerst een compliment voor de plannen in het geheel en de presentatie daarvan. Het is werkelijk prachtig om te lezen/te bekijken hoe de Tapijn en het bijbehorende gebied er in de toekomst gaat uitzien.

Er is wel een onderdeel welke mij in mindere mate aanspreekt en dat is de geplande doorgang bij de Heksenstraat, Heksenpoort. Twee dingen zijn hier in het nadeel van een te realiseren doorgang.

In de plannen wordt gesproken over een moderne versie van de huidige brug. Aangezien je op deze manier een verscheidenheid aan bruggetjes krijgt, wordt het geheel aan bruggen erg rommelig. Beter is om te kiezen voor een variant als er nu al iets verderop ligt. Straalt rust en eenheid uit.

Beter is het nog om de hele doorgang niet door te laten gaan, aangezien je op deze manier een uniek stukje Maastricht schade aan brengt. De omwalling is al eeuwenoud en behoort in de huidige uitstraling gewoon bij het park. Een extra doorgang verstoort deze eeuwenoude verdedigingsmuur. Daarnaast zal met name in de avonduren deze doorgang niet uitnodigen tot passeren, aangezien je uitkomt in een stille en verlaten hoek.

Het is wel logisch om hier een doorgang te maken en zo delen van de Universiteit met elkaar te verbinden, maar niet noodzakelijk. Een stukje om de omwalling heen is te doen en voor minder validen nog beter om te doen. Het gaat hier om een doorgang waardoor je in ongeveer 200 meter van de ene locatie naar de andere kunt lopen, terwijl de bestaande route slechts 500 meter is. Een hoop geld voor een minimale afstand.

Veel succes met het uitvoeren van de plannen.

Betrokken burger (F. Hoevenagel)

Ik heb uw plan met gemengde gevoelens ontvangen:

In 2004 hebt u gevraagd mee te denken over de bestemming van het terrein en

heb ik daarover mijn visie dan ook daarover gegeven

(09-03-2014 15.00u met 4 bijlagen te weten 100.0827-...821,..822,..823 JPG).

Daarna heb ik niets meer vernomen.

Plots blijkt er nu een programma van eisen te liggen, waarop al meervoudig is ingespeeld.

Hoe dit in zijn werk is gegaan mag Joost weten, maar breeduit wordt een plan gepresenteerd,

waarover men zijn mening over mag geven.

Een dergelijke procedure heb ik nog nooit meegemaakt en is m.i. ook onrechtmatig.

In ieder geval handhaaf ik mijn inzending.

Inhoudelijk ben ik van mening, dat het gehele gebied alsmede de gebouwen bekostigd en onderhouden moet worden door de belastingbetaler: Kennelijk een bodemloze put en daar heb ik ook mijn bedenkingen over.

Zoals in mijn inzending kenbaar gemaakt kan een gedeelte van het terrein op een gepaste manier geëxploiteerd worden.

Stichting Boerderij Daalhoeve

Dinsdag 8 maart a.s. wordt verder gesproken over de toekomst van het Tapijn-terrein. Dhr. Ralph Frissen, beheerder van Boerderij Daalhoeve, en mogelijk ook bestuursleden van Daalhoeve zullen in de zaal aanwezig zijn. Niet met het verzoek tot spreekrecht, maar om te luisteren.

Wij waren aanvankelijk ook niet van plan om schriftelijk onze mening kenbaar te maken. Deze week echter heeft een van onze vrijwilligers bij het schriftelijk ventileren van haar persoonlijke mening en vragen genoteerd dat ze vrijwilliger is bij onze Stichting. Zij noemt niet alleen in de aanhef maar ook in de tekst van de brief onze Stichting. Wij vinden dat jammer. Het kan immers de indruk wekken dat deze vragen en opmerkingen vanuit onze Stichting afkomstig zijn.

Met deze reactie wensen wij aan te geven dat hier totaal geen sprake van is.

Wij, bestuur en beheer van Boerderij Daalhoeve, zijn zeer tevreden met het overleg over de invulling van het gedeelte Dierenpark. We zijn ook zeer erkentelijk voor de rol die de gemeente hierbij voor onze Stichting voor ogen heeft. We hebben dus geen vragen die onder de aandacht van uw raad moeten komen. Zonder verder op de inhoud van de brief in te willen gaan, geven wij verder aan dat het niet onze stijl is om bij overleg te werken met embargo's c.q. veto's.

Verslag dialoogavond 29 februari

Verbindingen

Verbinding naar het Aldenhofpark (westkant)

De variant waarbij gebruik wordt gemaakt van de huidige ventweg aan de Prins Bisschopsingel wordt door veel mensen als de beste optie ervaren. Geen extra brug, de meest simpele variant. Het is maar een klein stukje omfietsen t.o.v. de variant met de brug.

Wel wordt er opgemerkt dat wanneer dit de verbinding naar de westkant van Maastricht wordt, er veel fietsers gewoon over voetpaden zullen gaan fietsen. Vooral het pad vanaf het Aldenhofpark over de brug bij het sluisje zal dan als sluiproute gebruikt gaan worden.

Hierop volgt de reactie dat het misschien slim kan zijn om over dit pad fietsen toe te staan en deze langs gebouw Z aan te laten takken op het centrale fiets- / voetpad. De rest van het pad langs de Jeker moet wel alleen voor voetgangers toegankelijk zijn. Dit pad vormt ook een mooie verbinding vanaf de Tongersestraat en het centrum.

Fietser vs. voetgangers

Er bestaan zorgen over de verhouding tussen fietsers en voetgangers. Worden de voetgangers niet van de sokken gereden? Volgende opmerkingen zijn gedaan in relatie tot dit probleem:

Maak op de centrale fiets- voetverbinding door het park een duidelijk onderscheid voor de fietsers en de voetgangers. Het voorbeeld van een materiaalscheiding wordt als goed ervaren.

Is deze verbinding echt nodig, je kan ook de hele parallelweg gebruiken langs de Prins Bisschopsingel. Daarnaast wordt nog opgemerkt dat het ook mogelijk gemaakt zou kunnen worden voor fietsers om door het Nieuwenhofpoortje te gaan. Dan moet deze wel verbreed worden.

Overige (niet verbinding gerelateerde) opmerkingen

Koppel het straatmeubilair aan voetgangerspaden. Hier mee geef je de functie van het pad weer.

Er is vanuit één deelnemer aan de dialoog de wens om een tafelmanquette in het park te plaatsen die iets verteld over de historie van de plek.

Parkinrichting

Suggesties mbt ontmoetingsplek:

Dit gaat niet werken, teveel een schoolplein. Los paviljoen in het park maken.

Een kiosk in het park, met een biertje....

Een plek in het park waar een bandje kan optreden en waar gedanst kan worden.

Goede verbinding vanaf de ontmoetingsplek met park maken

Parkeren en verkeer

Verkeersveiligheid voor de Hubertuslaan, zowel uitrit parkeerplaats als fietsoversteek bij dierenwei;

Parkeren evenwichtiger verdelen, meer parkeren aan de westkant.

Verbinding naar het westen/noorden over de bestaande brug leggen van de Prins Bisschopsingel

Cultuurhistorie

Iets laten terugkomen van de vestingwerken, deze liggen net onder de oppervlakte;

Als educatief element, misschien ook als speelobject;

Als alternatief bestaande poterne bij sluis, zeer laag en nauwelijks bruikbaar. Als je die wilt gebruiken nooit vergroten!

Geen gat in de muur!

Wel een goede verbinding tussen stad en buitengebied.

In het gebied zijn de cordonblokken gebruikt als trappen (onderdeel van de vestingwerken)

Beplanting

Eetbaar landschap

Arboretum van de andere parken doorzetten alhier

Planten voor bijen

Spelen:

Koppelen aan een route;

Natuurlijk spelen dat goed past in een parkuitstraling

Als plek nabij de dierenweide/ ontmoetingsplek

Open ruimte in het midden wordt gewaardeerd

Geen paden door dierenwei;

Geen fietspaden combineren met wandelroutes door dierenwei;

Dierenweide zoveel mogelijk aaneengesloten;

Verschillende weides voor verschillende diersoorten (bv ezels en herten niet bijelkaar);

Dierenweide iig niet kleiner maken;

Kan er ook een 3-d gemaakt worden van de dierenwei;

Hekwerk is nodig! Uitstraling is minder, mag anders. Wel zicht behouden voor kleine kinderen.

Denken vanuit dierenwelzijn, dieren moeten zich ook kunnen terugtrekken

Let op educatieve doelen van de dierenwei

De tapijntuin

Blij met alternatief op eigen plek

Pad langs de Jeker liever niet, maar wordt wel begrepen

Er mag ook een route (door poortjes) door de tuin heen, een soort bypass

Tuin en dierenwei is geen logische combinatie

Gebouwen

Mooie opzet met het plint.

40% van de aanwezigen die opmerkingen maakten over de architectuur van het toegevoegde bouwdeel vonden dat dit in 'retro'-architectuur moest en 60% van de aanwezigen vond dat het in contrasterende glasarchitectuur zou moeten.

Betrokken burger (H. Hardy- deel 2)

Ik heb meegedaan aan deze sessie en wil u eerst een compliment maken voor de organisatie, iedereen kon aan het woord komen. Grote opkomst, ik neem aan veel tegenstanders van het look in de muur. Ik kon de drie punten uit mijn reactie van 16 Februari (in uw bezit) aan tafel 3 toelichten, ik constateer het volgende:

Centrale ontmoetingsplek

Het programma van eisen is heel duidelijk: Tapijn wordt niet alleen voor studenten.

Gelukkig wordt nu gestudeerd op de uitbreiding van het terras met een plein. Maar ook de horeca moet uitnodigend zijn voor burgers. Ingebied in een typisch studentengebouw is dat niet het geval.

Gebouw Y

Volgens de heren van de UM wordt dit gesloopt, doodzonde vind ik dat. Het is uitermate geschikt voor startende ondernemers en dienstverleners aan de UM. Een mix van studie, bedrijvigheid en recreatie zou heel stimulerend werken.

Extra brug over de Jeker

Het verkeer tussen de UM achter de muur en Tapijn zal fors toenemen. Daar moet je hoe dan ook een voorziening voor maken wil Tapijn succesvol worden.

Misschien is mijn plan om het bestaande bruggetje te verbreden toch de oplossing. Ondanks de afkeuring die ik hoorde van de mensen van Vestingstad. Soms moet je je blik, of liever het Nieuwenhof poortje, verruimen om verder te komen in het leven.

Overgangsfase

Het kan lang duren voor de nieuwe bibliotheek wordt gebouwd. De UM groeit niet meer. Maak daarom niet de fout om snel te gaan slopen, laat het bestaande centrum van Tapijn intact zodat het terrein leefbaar blijft zoals het nu is.

Stichting Maastricht Vestingstad- deel 2

De avond van 29-2-2016 samenvattend:

Wethouder van Grootheest vatte het proces zoals afgesproken is in enkele woorden samen en ging natuurlijk even erop in waarom de doorgang bij de presentatie niet meteen was weggegumd. Op grond van de vele signalen had de architectengroep al een aantal ideeën weten te verzamelen en liet ons even meekijken. (dat is toch ook het voordeel van de voorliggende procedure)

Zoals de wethouder Gerdo van Grootheest gisteren treffend zei: "Stichting Maastricht heeft meegewerkt om het concept vorm te geven, was blij met resultaat zoals in het schetsontwerp voorlag, maar was faliekant tegen een het gat in de muur.

Gezien de reactie van de wethouder gisteren is de kans op een gat 0%. Hij zei niet klein maar 0%. Het signaal vanuit de bevolking van Maastricht is duidelijk gebleken : bleif vaan de Moer. Het signaal van de wethouder is ook duidelijk. Geen gat dus! Terecht werd opgemerkt dat daarom opnieuw gedacht moet worden over de padenstructuur en de inrichting van het park

De rest van de avond.

Ik was verheugd dat het open proces van dialoog daadwerkelijk vorm kreeg. Persoonlijk heb ik het idee dat goed naar de aanwezigen geluisterd werd. Een sfeer van samenwerking het meegeven van ideeën , het verkennen van mogelijkheden en het delen van ongerustheid. Er is toegezegd dat er een soort van verslaglegging op de website van de gemeente Maastricht komt.

Volgende week is er stadsronde. Omdat het dan over de politieke stellingname gaat zal Stichting Maastricht Vestingstad er weer staan. Immers de raad zal straks beslissen hoe het park en de universiteit een middel zijn om cultuurgeschiedenis en de groei naar kennisstad op een goede manier met elkaar te verbinden.

Stadsronde 8 maart

Bestemmingsplan

- De exploitatieovereenkomst tussen Gemeente – UM en Provincie die hoort bij het ontwerpbestemmingsplan moet openbaar worden gemaakt.
- Het globale karakter van het bestemmingsplan was in het begin van het proces legitiem. Het gebruik maken van de faciliteiten die de Crisis- en herstelwet biedt was toen ook gebruikelijk. Dit is, nu er inmiddels sprake is van een concrete invulling voor de gronden en bouwwerken en volgens de planning een uitgewerkt plan voor de indeling van de gebouwen in 2017 gereed dient te zijn, niet meer het geval. Er wordt daarom oneigenlijk gebruik gemaakt van de Crisis- en herstelwet, hetgeen een gebrek aan rechtszekerheid tot gevolg heeft.
- Het aantal parkeerplaatsen dat voorzien is in het plangebied is, gelet op de parkeernormen van de gemeente alsmede de CROW-normen, volgens enkele aanwezigen veel te gering. Als gevolg hiervan zal parkeeroverlast ontstaan in de omringende wijken.
- Er moeten volgens andere aanwezigen helemaal niet zoveel parkeerplaatsen gemaakt worden, maar de stad moet zoveel mogelijk stimuleren dat mensen die de binnenstad bezoeken met het openbaar vervoer komen.
- Kan er niet worden geparkeerd op het terrein naast het politiebureau?
- De ontsluiting ten behoeve van parkeren is niet iedereen geheel duidelijk. De wens is om niet alles via de Hubertuslaan te ontsluiten, want dan wordt het kruispunt overbelast. In ieder geval voor wat betreft de parkeerplaats in het westen van het plangebied zou een ontsluiting via de ventweg aan de Prins Bisschopsingel moeten verlopen. De ontsluiting van de kleinere parkeerplaats in het oosten van het plangebied zou via de St. Hubertuslaan plaats kunnen vinden.
- Het is jammer dat cultuur een afgeleide functie is, ondergeschikt aan de bestemming Onderwijs, Onderzoek en Park. Tapijn heeft inmiddels een pluriforme ontmoetingsfunctie gekregen, hetgeen als positief wordt ervaren. De activiteiten in gebouw M zouden daarom behouden moeten blijven. Helaas past het Werkgebouw niet in dit bestemmingsplanregime.
- De flexibiliteit van het ontwerpbestemmingsplan is een goede zaak en past bij de huidige tijd. Dit maakt ontwikkelingen in de toekomst makkelijker inpasbaar en is dus toekomstbestendig en duurzaam.
- De UM moet alternatief vervoer stimuleren onder medewerkers en studenten.
- De twee historische pilaren aan de noordzijde van het plangebied, nabij de voormalige ziekenboeg, dienen te worden beschermd als gemeentelijk monument.
- Het is jammer dat niet de volledige beschrijving van de waarden in het gebied zoals in het Rapport van RES NOVA zijn opgenomen ook in de toelichting bij het bestemmingsplan zijn opgenomen.
- Het is fijn dat de UM op Tapijn een belangrijke extra onderwijslocatie wil maken, vooral ter ontlasting van de gebouwen in het Jekerkwartier. Dit zal wellicht ook zorgen voor ontlasting van de woonbuurt Jekerkwartier.

Gebouwen en inpassing in park

- de suggestie werd gedaan om de aansluiting van Park op de plint aan de noordzijde (horeca) anders te maken dan de zuidzijde (carre & appelplaats): meer natuurlijk versus orthogonaal.
- maak een 'mooi' hoofdgebouw waar we trots op kunnen zijn. (Enkele aanwezigen zagen het liefst een retro-gebouw, maar meerderheid zagen liefst een 'glazig gebouw, modern'.
- hoofdaccent parkeren liefst aan t westelijk deel van het gebied.
- let op lichthinder in de avond en nacht.

Parkontwerp

Men is bang dat de universiteit en haar studenten de rust in het park zullen verstoren. Ook fietsers in het park verstoren de rust, gevaarlijk etc. Waar gefietst wordt komen ook brommers en scooters. De dieren hebben ook rust nodig, niet doorsnijden en zo groot mogelijk houden.

Cultuurhistorie:

- Herinnering van de vestingwerken maken en van het kazernetijdperk (bv appelplaats)
- Verbinding Jeker nu al meenemen in de realisatie, mag ook via het grondgebied van het Rijk, nabij het carré

Fietsen:

- Niet fietsen in het park (meerderheid 80%) rust, conflict met wandelaar/honden, overlast geluid =>prima alternatief over de parallelweg van de Bisschop Singel.
- Iedereen vindt dat de brommers en scooters geweerd moeten worden. Handhaven blijkt in Maastricht een wassen neus, een brommer en scooter verbod gaat niet werken.
- Ook geluiden om toch te fietsen, maar wel goed zoneren/ regelen. Fietsen en wandelen niet combineren, echt goed scheiden.
- Met stoepen/ hoogteverschillen (trapjes) forceren waar niet gefietst mag worden.

Parkinrichting

- Hertenkamp houden zoals het is. Wel een hek houden met zicht op de dieren, ook voor kinderen. Huidige hek is niet mooi. Dierenwei niet doorsnijden met paden (zeker niet met fietspaden!)
- Verlichting niet doen ivm hangjongeren, verstoring ecologie en dieren van de dierenwei. Het is een wandelpark (met of zonder hond)
- Ontmoetingsplek echt in het park leggen en niet tegen de gebouwen aan (schoolplein gevoel)
- Vroeger was er ook een plek in het park waar je een biertje kan drinken en de kinderen konden spelen (skelters rijden). Alleen daghoreca! Geen nachthoreca. Ivm overlast.
- Parkeren meer verdelen over beide plekken.
- Eetbaar landschap, plukroute door het park
- De gemeente mag meer sturen op kwaliteit.

Zienswijze van Stichting Maastricht Vestingstad vooraf aan de bijeenkomst:

Waarom vinden we voorliggend schetsontwerp het beste van de drie overgebleven ontwerpen?

1. Het hergebruik van reeds aanwezige elementen en herbestemming van de gebouwen passen bij een zorgvuldige omgang met het verleden. Gebleken is hoeveel mensen in de stad gehecht zijn aan de 2e stadsmuur. Er is voldaan aan de eis: De gebouwelijke structuur is bij voorkeur niet gesloten, maar is meer open van karakter. De gebouwelijke oplossing die gevonden is d.m.v. van het aanleggen van een plint, dus de verbinding zoeken op -1 niveau waarborgt de paviljoen opzet. De architecten gaven al aan dat ze zoeken naar een lagere plint, i.v.m. lichtstralen en het ongewild daardoor loskomen van het oorspronkelijk gebouw van haar basis. Voor hen mogelijk een bijkomend effect maar voor ons een belangrijk effect is dat de appelplaats daardoor zo optimaal mogelijk kan worden beleefd vanaf de Prins Bisschopsingel.
2. Ook wordt de nieuwbouw geconcentreerd rondom de huidige bebouwing in de zone aan de Bisschopsingel en sluit zoveel mogelijk aan bij de paviljoen opzet. We hebben daarover opgemerkt dat we een contrasterend gebouw toejuichen.
3. Het park en de campus moeten openbaar toegankelijk zijn, ze moeten dat ook uitstralen. Niemand moet het gevoel hebben dat dit gebied exclusief voor een bepaalde gebruikersgroep is. Dat vraagt wat van de inrichtingen vormgeving, maar ook hoe je functies mengt. Ik denk dat een draaien van trappen bij de ingang aan de noordkant bij kan dragen aan de openheid. De vormgeving moet de bezoeker het idee geven niet in een kuil maar met open armen te worden ontvangen. Inpassing van Monument van Dibbets en het terugzetten van (gedeelten) van het hekwerk aan de Prins Bisschopsingel zijn daarbij mooie initiatieven.
4. Aan de eis om het bebouwd oppervlak zoveel mogelijk te beperken is voldaan; het volume van de te slopen gebouwen in het gebied mag worden herbouwd in nieuwbouw. We krijgen in kennisstad Maastricht er een mooie campus bij. We hopen dat de universiteit op die plek multidisciplinair onderzoek zal starten en zich wederom t.o.v. andere universiteiten in positieve zin blijvend kan onderscheiden.
5. We hebben ook nog gedacht om de Jeker meer richting stadsmuur te verplaatsen om zodoende het park nog meer te vergroten. We hebben echter geen studies die de gevolgen van deze actie voor de 2e muur, zoals onderstroming, uitsluiten.
6. Wat betreft de paden willen we opmerking dat we het raadzaam vinden een verschil te maken tussen voet en fietspaden dit i.v.m. de veiligheid van beide verkeersgebruikers.
7. T.a.v. de invulling van het vergrote stadspark zouden we toejuichen: Als daarbij gedacht wordt aan de continuïteit van de stichtingen die daar ter plekke initiatieven hebben. Dierenwelzijn, Een brug als verbinding tussen Aldenhofpark en Tapijnkazerne moet gezien worden in het perspectief van de verbinding van dit park met Jekerdal en een reconstructie van de daar aanwezige brug/onderdoorgang.
8. U merkt dat er niet gesproken is over het terugbrengen van elementen van de koope. We achten dat alleen zinvol als de structuur nog herkenbaar te maken valt. Dat is volgens onze studies in onvoldoende mate mogelijk vandaar dat we opteren voor het plaatsen van een betonnen maquette in dit gedeelte van het stadspark met als onderwerp De Koope. Dit past volgens ons bij een zorgvuldige omgang met het verleden.
9. We zijn natuurlijk blij met de toezegging dat er geen gat in de muur gemaakt wordt, maar dat had u al begrepen.

Zienswijze betrokken burger voorafgaand aan de stadsronde (W. Mulder)

Zoals al werd aangegeven bij eerdere bijeenkomsten en rondes wordt enthousiast gereageerd over de nieuwe aanpak en planning realisatie herinrichting Tapijn terrein.

Toch zijn er een aantal principiële aandachtspunten die extra aandacht vergen.

Ik gaf die ook al aan op de laatste bijeenkomsten en breng de meest actuele ook nog op deze wijze onder uw aandacht.

1. De verkeers- en parkeer problematiek.

Zorgpunt voor onze buurt is de extra parkeer- en verkeersdruk die de nieuwe ontwikkeling van het gebied kan opleveren voor het omliggende gebied.

Essentieel is dat voor de nieuwe functies voldoende parkeervoorzieningen worden geboden en voldaan wordt aan de reguliere parkeernormen. Daar wordt aan getwijfeld.

De benodigde capaciteit is op te vangen op eigen terrein of zal elders gecompenseerd moeten worden. Ook is het wenselijk zoveel mogelijk in te zetten op alternatieve vervoers- en parkeervoorzieningen om ook daarmee extra autoverkeer en parkeerdruk op de “Tapijn” en omgeving te vermijden.

Knelpunt is verder de extra (over)belasting op de Sint Hubertuslaan en de ingang vlak op het kruispunt met de Prins Bisschopsingel.

Daartoe is een betere spreiding van de parkeercapaciteit en aansluitingen wenselijk. Een oplossing is de verkleining van de parkeerlocatie Sint Hubertuslaan en vergroting van die aan de westzijde (te ontsluiten via de parallelweg Prins Bisschopsingel). Daarmee zal de druk op de Sint Hubertuslaan en het kruispunt belangrijk verminderd kunnen worden.

2. Verbindingen overige stad en Tapijn(park).

In het eerdere **visiedocument** voor de Tapijn werd ingezet op verbetering van de langzaam verkeerverbindingen tussen de binnenstad en de nieuwe Tapijn. Belangrijk voor het functioneren van het Tapijn park als verbindende element:

- vanuit de stad naar de Tapijn/stadspark en het Jekerdal.

In Noord-Zuidrichting was in dat **visiedocument** ter hoogte van het conservatorium voorzien in een nieuwe (wandel)verbinding vanuit de Binnenstad met het Tapijn park.

Die verbinding is een belangrijk structureel en kwalitatief element voor het nieuwe plan. Daarmee gaat het om na eeuwen open te leggen stedelijke relaties die tot nu altijd (af)gesloten waren: namelijk de straatjes en gebieden “binnen” de stadsmuur met het kazerneterrein “voor” de muur en het Jekerdal.

Zo’n verbinding is van groot belang voor de versterking van de kwaliteit, de beleving en het functioneren van de Tapijn in relatie tot de stad, het Jekerkwartier en de universiteitsdelen aan de andere zijde van de muur.

Ik bepleit deze nieuwe verbinding niet te laten vallen en een zorgvuldige oplossing te zoeken om dit kwalitatieve element te kunnen inpassen.

Stichting SOS

De Stichting Oostflank Sint Pietersberg (SOS) heeft met veel belangstelling de planontwikkeling op het terrein van de voormalige Tapijnkazerne gevolgd. Graag bevestigen wij de inbreng die onze bestuursleden en sympathisanten hebben gehad tijdens de dialoog-bijeenkomsten van 1 en 29 februari 2016.

In zijn algemeenheid is de SOS positief gestemd over de plannen die zijn gepresenteerd. Er wordt veel voor publiek toegankelijk park toegevoegd, de groene stadslongen worden groter. Er worden vele, qua aanzien minder belangrijke, bouwwerken gesloopt. Daarentegen blijven karakteristieke gebouwen behouden en wordt er compact bijgebouwd.

De SOS constateert, dat met deze planontwikkeling nieuwe kansen ontstaan voor het maken van ecologische verbindingen tussen de natuurgebieden Sint Pietersberg, Jekerdal en Maasdal. De parkengordel met de Jeker is immers een belangrijke ecologische verbinding tussen St Pietersberg/Cannerberg, Maasdal en Jekerdal.

De SOS adviseert daarom een nog bestaand knelpunt in deze zone op te lossen. Dit kan door een ecologische- en wandel- verbindingzone aan te leggen tussen Tapijn en het Jekerpark ter hoogte van de huidige brug van de Prins Bisschopssingel over de Jeker,

Naar analogie van de situatie bij de Berenkuil stelt de SOS het op prijs, als in het nieuwe park ook natuurspeelvoorzieningen voor kinderen worden aangelegd.

De SOS adviseert om ter bevordering van stadsnatuur beide stroken langs de Jeker ecologisch in te richten.

In de rest van het nieuwe park dient ook gestreefd te worden naar een vergroting van de biodiversiteit door de aanplant van meer inheemse bomen zoals de steel- of fladderiep, de els, es en wilg. En deze bomen kunnen dan weer omzoomd worden met een struiklaag van inheemse struiken als meidoorn, sleedoorn, wegedoorn, gele kornoelje, enz..

De SOS vraagt haar reactie te betrekken bij de besluitvorming over de plannen. En de SOS ziet met belangstelling de komende besluitvorming door de gemeenteraad en de universiteit van Maastricht tegemoet

De SOS wordt graag bij de verdere uitwerking van de plannen betrokken.

Betrokken burger (P. Gulikers)

Al lang erger ik mij groen en geel aan de arrogantie die de gemeenteraad ten opzichte van de burgers van onze mooie oude stad Maastricht heeft.

Maastricht is een stad die al meer dan 2000 jaar bestaat, de Romeinen zagen een mooi dal waar men door de Maas kon steken als verbindingsweg tussen Keulen en Tongeren.

Veldeke schreef over deze stad een van de oudste minnedichten die er in Nederland bestaat.

Maastricht moest beschermt worden tegen vreemde legers die graag de sleutelpositie die Maastricht in nam in handen wilde hebben.

Maastricht groeide uit tot één van de grootste vestingsteden van Europa, dat begon met een muur die in 1229 werd gebouwd.

Maastricht was door die sleutelpositie al snel te klein en moest in 1300 uitbreiden met een muur die de stad meteen drie keer zo groot maakte.

Aangezien dat Maastricht nog nooit ingenomen was moest de stad in 1515 weer uitbreiden met de zogenaamde nieuwstad.

De Maastrichtse vestingwerken moesten snel uitbreiden na het beleg van Parma in 1579.

Zo groeide Maastricht uit tot een stad met vestingwerken van wereldformaat,

Heeft de Zonnekoning niet zelf gezegd dat hij liever Versailles zou opgeven dan Maastricht.

Viel in deze stad niet de dank schrijver Alexandre Dumas wereldberoemde musketier die een paar jaar geleden een mooi standbeeld heeft gekregen voor de bres alwaar de Fransen in 1673 Maastricht zijn binnengevallen.

Maastricht staat bol van historie waar wij trot op mogen zijn met honderden verhalen over kerken, legendes, heiligen, soldaten en burgers die deze stad gevormd hebben.

Jammer genoeg moesten door een verdrag in 1867 heel wat vestingwerken verdwijnen, uit expansiedrift werd er soms meer afgebroken dan nodig was. Victor de Stuers riep hier een halt aan toe en redde de muren van de nieuwstad van de afbraak door een poort in de muur te laten bouwen. Let wel dat ik dan over een tijd spreek dat men de keuze had de hele muur afbreken of een poort maken.

Jammer genoeg verdwenen ook vestingwerken die men als momument had aangeduid zoals de Kruittoren en de Hogebruggenpoort.

Op een gegeven moment begon men in te zien dat onder anderen de vestingwerken van Maastricht uniek qua combinatie in zijn soort zijn.

De combinatie van droge en natte grachten vindt je ook alleen hier in Maastricht.

Een groot gedeelte van de vestingwerken werden bij een magnifiek stadspark getrokken en ontelbare mensen kunnen hier al genieten van de historie, de dieren in het dierenpark of gewoon op een bankje zitten en genieten van het mooie weer of gewoon mensen kijken.

De buitenvestingwerken werden hier niet afgebroken, men heeft alleen de deklagen in de gracht gegooid, deze vestingwerken liggen dan ook niet al te diep onder de oppervlakte.

Toen de grachten volgestort waren kreeg het park burens in de vorm van de Tapijnkazerne en de daarbij horende soldaten.

Een paar jaar geleden verlieten de soldaten Maastricht, Maastricht was voor het eerst in vele eeuwen geen garnizoenstad meer.

De Tapijnkazerne kwam leeg te staan.

Nu mijn eerste punt van kritiek.

Hoe is het in godshemelsnaam mogelijk dat als er iets vrij komt te staan altijd eerst naar de Universiteit wordt gekeken en nooit naar de vaste bewoners van deze stad.

Maastricht heeft meegeholpen om van ons bonnefantenmuseum een kunstmuseum te maken. De Maastrichtste historie werd uit het museum verwijderd en naar depots verplaatst of sterker nog, wij moeten richting Venlo Noord Limburg om stukken uit het Bonnenfantenmuseum te zien.

Vele Maastrichtenaars vragen al jaren voor een stedelijk museum waar men duizenden jaren geschiedenis van deze stad kan laten zien.

Er zijn in Maastricht genoeg verenigingen die op zoek zijn naar een betaalbare ruimte.

Dan punt twee, het park van Maastricht.

Het park moet een oase van rust blijven in deze toch al hectische tijden, géén fietsers en géén snor/brommers.

Kinderen moeten hier van links naar rechts kunnen rennen, ouders en grootouders moeten zich niet ongerust te hoeven maken om hun kinderen of kleinkinderen.

Het Tapijnpark moet hier op aansluiten, géén fietsers en snor/brommers.

Het is net alsof iedereen lui geworden is om twee minuten via de Prinsbisschopsingel om te fietsen.

Wat een onzin een fietspad door het park.

En al helemaal misselijkmakend vindt ik het plan om dan maar een pad door onze eeuwenoude muur aan te leggen, geen gat in de muur en ook niet door de enige overgebleven bruikbare poterne bij de Reek.

Toen ik nog niet zo lang geleden handtekeningen aan het verzamelen was tegen dit ridicule plan sprak ik met enkele studenten die dit een belachelijk plan vinden, een internationale studente wees naar de brug honderd meter verder en zei al wijzend: there's a bridge.

Dames en heren wij spreken toch niet over de Chinese muur die honderden kilometers lang is, dan zou ik een poortje begrijpen.

Het nieuwe park moet een uitbreiding zijn van het oude, dezelfde rust en uitstraling.

Daarbij zou men een vestingwerk zichtbaar kunnen maken en misschien een historische route met echt lijkende beelden die de vestinggeschiedenis van deze stad verteld, denk aan bustes van Parma, Willem van Oranje, Frederik Hendrik, Lodewijk de 14e en 15e, generaal Miranda en Kleber en geef hier uitleg bij. Dit waren immers de hoofdbelegers en vaak veroveraars van 1579 tot de Franse Revolutie.

Plaats een plaquette die de geschiedenis van de Tapijnkazerne verteld, dus in het algemeen: vergeet de geschiedenis niet.

Zou het misschien mogelijk zijn dat er langs de jeker waar nu gebouw M staat een kiosk te bouwen waar op zondag muziek kan klinken en waar er gedanst kan worden zoals vroeger het geval was.

Dit is ooit opgegeven voor de aanleg van de weg langs de Maas.

Het volgende punt dierenpark en welzijn van de dieren.

Al vele jaren komen hier mensen van jong tot oud naar de dieren kijken, het is één groot gebied met verschillende soorten dieren.

De kinderen kunnen tot met hun neus voor het hek gaan staan en kunnen de dieren van dichtbij bekijken.

Er zijn mensen van Daalhoeve die hun best doen om er een mooi dierenpark van te maken.

Laat dat zo, haal geen mensen van buiten!

Ook hier, houdt de fiets en bromfiets ver bij deze dieren vandaan laat het een oase van rust zijn, waar het in de nacht donker kan zijn. Laat het gebied intact of maak het iets groter.

Volgende punt Universiteit

Wij weten dat bij de gemeente de Universiteit op één staat, voorbeelden te over, al is het al hoe over de Maastrichtenaar gedacht en gesproken wordt.

Maastricht is géén studentenstad, dat zijn steden zoals Leuden of Delft.

Maastricht is een stad met een universiteit en dat moet zo blijven, niet groter, maar beter!

Waarom horeca vastkoppelen aan de universiteit, dit moet men loskoppelen, niet in hetzelfde gebouw.

Maastrichtenaren gaan niet naar horecagelegenheden die vast zitten aan de universiteit, en deze gelegenheid moet toch voor iedereen zijn?

Dan de architectuur, hoe is het mogelijk dat er gebouwen staan die men af gaat breken en dan een oerlelijk gebouw voor terug wil plaatsen, een lelijke vierkante blok dat het geheel van de oude gebouwen helemaal kapot maakt.

Daarbij is het een slecht plan om een parkeerplaats op het terrein te maken.

Luister eens naar de burgers van de stad, ik weet dat is moeilijk, maar denk er ook aan, wij zijn de kiezers en het wordt de kiezer meer dan moeilijk gemaakt temeer omdat de gemeente niet positief is over de bewoner en altijd positief over de universiteit.

Maastricht is meer dan een kunstproject, Maastricht is meer dan een universiteit, Maastricht is meer dan moderne vaak onpersoonlijke architectuur.

Maastricht dat zijn de vaste bewoners van deze stad, die mag men niet vergeten.

Voor de volgende inspraakronde wil ik dringend vragen om geen tafelronde te maken maar microfoons neer te zetten om op die manier openbaar in te spreken, deze tafelrondes werken niet. Op een gegeven moment werd ik bijna uitgelachen door de architect, gelukkig vielen mij veel mensen bij.

Hopend op een beetje wijsheid met een hart van Maastricht en voor Maastricht.

Betrokken burger (C. Magermans)

Noe motte de luyj vaan mestreech un gooj motivatie gaon geve um ut STADSPARK te laote wie ut is, ut stadspark is ut park vaan MESTREECH, veer veule us daomit verbonde zoe wie ut is, hove gein fietspade, wille ut hertepark neet kwiet, wille gein look in de moer , wille gein gemoderniseerd park.

Um tot veer noe gaste (studente) neve ut park kriege mot ut STADSPARK verbowt weure, aandere veule de gaste zich neet verbonde mit de stad volgens Gerdo van Grootheest ("uzze"withawwer). Iech zal uuch zigge es iech toes gaste krieg, gaon iech neet m'n hoes verbowwe, iech weit neet wie ut beij uuch geit en och neet wat Gerdo deid veur zien gaste. Iech vin dus : ut park laote wie ut is, dan kin ut bespaorde geld örregens gebruik weure boe ut mier nudig is.

Ut park natuurlijk good onderhouwe en serieus nao de luyj vaan mestreech luustere en dat neet neve uuch neer ligge menier Gerdo van Grootheest.

Betrokken burger (R. Komkommer)

Een politica met inzet voor de mensen binnen de gemeente en altijd gericht op onrecht en op wanbeleid (iemand met wie ik het over heel veel politiek gezien zeker niet altijd eens ben) vroeg me ook, gezien mijn commentaren en wijze van schrijven over het Leven in Maastricht en columns op FB over de markt..., toch proberen om ook te reageren- betreffende alles rondom; het gat in de muur en het gedoe rondom de aanpassingen, inschakelen van architecten, ontwerp bureaus, kosten verspillende prestige project nummer zoveel en de commentaren m.b.t fietspaden, het hele dierenpark - maar daar een eerder schrijven t.a.v. een idee, werkplan, oplossing en meedenken m.b.t. kunst, cultuur en sport i.k.v. de armoede bestrijding; 't bleef echter veelal ongelezen - de meesten, zo niet iedereen - werden niet eens bereikt ,waarbij ik n.a.v. dat 'stuk' op het werkplein moest komen - om wat voor redenen dan verder ook - dat kan gebeuren...

Ook dat je misschien net als u ,het gevoel hebt jarenlang nooit serieus genomen te zijn, je wil meetellen, geen soort van derderangs burger te zijn, zeg maar - echt wat te betekenen, wat goeds doen voor je stad waar je van houdt!....

Als je echter buiten je (wie zijn) schuld (het dan ook) verder om - onder bewind staat en in de schuldsanering zit ,weet dan dat ook ik al jarenlang vecht voor erkenning en een luisterend oor bij de gemeente raad en bij Ben W misschien tegen beter weten in ja maar ik ben niet kortzichtig of dommig en vind mezelf ook niet kleinburgerlijk maar dat terzijde... !?

Dom zijn al die jaren van geldverslindende commissies en onderzoeken naar geldverslindende prestige objecten en in de doofpot gestopte handelwijzen, niet luisteren naar - of dingen doen waar het 'volk,de kiezer dus om vraagt m.a.w. handelen in het belang van de kiezer en niet vanuit eigen belang - iets, waar we (ieder van ons) -dus ook ik- ons stelselmatig schuldig aan maakte.... maar goed, dat kan iedereen gebeuren!?!...

Het is dom om te hopen op verandering ,verbetering bij de volgende politieke zeg maar 'verkiezing' en b.v. op een kundige besluitvorming; kijk ik ben maar een van die vele kiezers en kwam in '75 op de fiets naar deze stad, sliep toen buiten in het stadspark onder een boom,zocht daar mijn rust en luisterde naar de verhalen,herinneringen....Verder deed ik alles met de fiets en ben sindsdien gebleven!

Ik hield van de stad, zag veranderingen -zeker niet allemaal ten goede -, zag kleine aanpassingen maar altijd vanuit het hart met hart voor mens en stad!...

Heb geprobeerd en probeer dat nog steeds mijn steentje bij te dragen; 40 jaar poppenspeler en ook ik heb heel wat gevechten geleverd en mijn meerdere moeten erkennen aan politici en gemeente bestuur, waardoor ik nu verder kan en mag op vrijwillige basis maar mede door alle betrokkenen te omarmen, naar ze te luisteren en iedereen dus vooral serieus te nemen -dat is het eerste begin en vervolgens met een open blik te kijken en luisteren naar alternatieven, waar de mensen zelf mee komen, want die zo heb ik door de jaren heen wel geleerd zij belangrijk te belangrijk om naast je neer te leggen of af te doen als dom en niet t.z.k. !?... Warme groet Ruben Komkommer

Betrokken burger (H. van Wunnik)

Met veel interesse heb ik uw plannen omtrent de Tapijn bekeken. Het zijn in eerste instantie schitterende plannen welke een positieve invloed zullen hebben op de stad en met name op het bijgelegen stadspark.

Er zijn echter wel een paar opmerkingen. Een paar onderdelen van het plan zullen een negatieve invloed hebben op dezelfde omgeving.

Het eerste punt is natuurlijk al uitermate vaak in de publiciteit geweest. Het betreft hier het gat in de muur ten voordele van een fiets-/loopbrug en verbinding met een ander terrein van de Universiteit.

Het moge duidelijk zijn dat een dergelijk gat niet ten goede komt van de historie van Maastricht. Niet alleen wordt er een gat geslagen in een eeuwenoud monument, ook verdwijnt zo het laatste originele doodlopende straatje in Maastricht. Het zal de geschiedenis van de stad geen goed doen en het zal schade berokkenen aan een monument welke onomkeerbaar zal zijn.

Daarnaast is het, gezien de overige bruggen, niet wenselijk hier een ander, moderner, type brug voor te gebruiken. Door het toepassen van diverse stijlen, krijg de Jeker en muur een rommelige aanblik.

Het volgende punt is het combineren van fiets- en looppaden. Dit zal niet ten goede komen van de veiligheid. Als je wel eens aan de Belgische kust komt, dan zie je daar een soortgelijke combinatie van verkeer. Fietsende recreanten op de dijken naast winkelende en recreërende mensen. Dit levert meer dan eens hachelijke en onveilige situaties op.

Om het voor de studenten wel makkelijker (en sneller) te maken om van het ene terrein naar het andere terrein te komen, is het handig om een apart fietspad in de plannen op te nemen. Deze zou volgens mij het beste kunnen lopen over de nieuw te bouwen brug bij de Berenkuil, langs de geplande parkeerplaats en fietsenstalling, voor het hoofdgebouw langs (ook op de Appèlplaats zijn diverse fietsenstallingen) naar de Hoofdentree. Op die manier kunnen voetgangers rustig van het park genieten zonder dat er gevaarlijke situaties ontstaan.

Een ander aandachtspunt is er voor de dieren. Deze worden gelukkig behouden voor het stadspark, maar ik vraag me af of de ruimte groot genoeg zal zijn. Op de tekeningen is dit volgens mij niet het geval. De dieren hebben nu een hele grote ruimte, waarbij ze ook de rust kunnen opzoeken door in het midden van hun gebied te gaan liggen/rusten. Blijft dit zo voor hen? Het is van belang van de dieren, dat ze hun rust kunnen behouden.

Het laatste punt is het nieuwe gebouw. Een zeer mooi gebouw met veel licht. Je kunt je alleen afvragen of een dergelijke bouwstijl wel in het geheel past. Het valt door zijn stijl buiten de boord. Waarschijnlijk is het veel beter te accepteren als er baksteen in wordt verwerkt, in de zelfde stijl als de overige gebouwen. Op die manier krijg je een schitterend, historisch geheel met een modern tintje.

Dit zijn mijn aandachtspunten betreffende het ontwerp-bestemmingsplan Tapijn.

Betrokken burger (Z. Thomas)

Zoals ook u bekend is in onze stad al heel weinig groen. Daarom mijn bezwaar dat u het beetje dat wij hebben wilt opofferen aan fietspaden.

Of is het aanleggen van fietspaden door het park eigenbelang van dhr. van Grootheest omdat hij dan niet meer hoeft om te fietsen.

Niet erg groen voor iemand van Groenlinks.

Belangrijker zou ik vinden dat er een uitwisseling komt van herten en andere dieren met Gaia park om gezonde dieren te houden.

Als u geld van de burger wilt uitgeven ontferm u dan liever over het Geraduskerkje in Wyck.

Ook het overige erfgoed in onze stad moet u koesteren en netjes met uw handen afblijven.

Wie verzint het: een gat maken in de stadsmuur?

Het college zou er goed aan doen het stadscentrum zo te laten als het is.

Laat toekomstige generaties ook genieten van Maastricht zoals het nu is. En moet blijven.

Betrokken burger (N. Pepels)

Gezien het gat in de historische vestingmuur (en brug over de Jeker) gelukkig van de baan lijkt en bovendien het dierenpark aaneen gesloten gehandhaafd blijft, wens ik met nadruk te stellen dat de uiterlijke vorm van het enige nieuwe UM gebouw van deze omvang, in zijn uiterlijk veel beter zou moeten aansluiten aan de bestaande historische gebouwen, een hellend dak en vergelijkbare hoogte. Dit hoeft niet te betekenen dat het exact eenzelfde gebouw zou moeten zijn, maar meer met gevoel voor de historie.

Bovendien zou ik willen pleiten voor minder vergraven van het (vlakke) terrein en hooguit bij de toegang (en trappen) met glazen wanden te werken. (en minder mate in de taluds)

Zo weinig mogelijk nieuwe bruggen over de Jeker en de gemetselde en ijzeren omheining volledig te renoveren (deels zelfs in dubbele uitvoering)

Tot slot, zou ik willen pleiten om de onderdoorgang op te knappen en weer bruikbaar in ere te herstellen.

Fietsersbond

Er is een emotionele discussie over het Tapijnpark ontstaan. Dit riepen de ontwerpers over zich af door het idee van de opdrachtgever te ventileren dat een verbinding van diverse universiteitsgebouwen door de stadsmuur mogelijk is. Menige Maastrichtenaar reageerde als door een wesp gestoken.

De ontwerpers hebben op de ontwikkelende commotie pro-actief gereageerd. Zo doende werd tijdens de raadsronde eigenlijk al een volgende fase gepresenteerd. Een raadsronde waar, net als bij de eerste openbare inspraakavond, de toon werd gezet door een georganiseerde opkomst van tegenstanders die niet uit waren op discussie, maar op weerstand. Wij gaan ervan uit dat het plan verder gevormd wordt op basis van naar voren gebrachte gevoelens én argumentatie. De Fietsersbond neemt aan haar standpunten in dit stuk mee de richting zal bepalen.

Ontwikkeling

Na het verzet tegen het gat in de muur lijkt de emotie zich te richten tegen alles wat niet met de muur, de eendjes en de kindertjes te maken heeft. Gelukkig is Maastricht meer dan een Antoon Pieck tafereel.

Het park moet natuurlijk beschikbaar blijven voor ongestoord wandelen. Dat is principieel een kwestie van rekening houden met elkaar. Anderzijds gaan de gebouwen op het voormalig afgesloten militaire terrein een nieuwe functie krijgen. We mogen blij zijn met een florierende universiteit in Maastricht. Het alternatief zou verval en armoede zijn geweest, met uiteindelijk sloop van geliefde historische gebouwen als onvermijdelijk gevolg (Om te zien wat het alternatief is: hoeft men slechts in Heerlen te gaan kijken). De Tapijngebouwen komen weer tot leven door ze bereikbaar te maken voor studenten en medewerkers.

Het gat

Er is veel te zeggen om niet nog een gat door de muur te maken en zonder gat zal het autogebruik in deze omgeving niet toenemen. De Fietsersbond is geen partij wat betreft het gat: het is een doorsteek voor voetgangers, die ook eventueel in gezelschap zijn van hun fiets.

Geen weldenkend mens kan tegen een goed fietspad over het Tapijnterrein te zijn. De nieuwe bestemming, waarbij in deze gebouwen gewerkt en gestudeerd gaat worden, kan alleen functioneren als ze toegankelijk zijn voor fietsers en voetgangers. Een fietsroute door het park is ook nodig om de hooggewaardeerde wandelroute langs de Jeker te ontzien. (Dat er op deze brede wandelweg in de praktijk zelden overlast is, blijkt uit het toeristentreintje dat er kan rijden.)

Als er in het nieuwe, veel grotere park geen route wordt aangelegd die aan de behoefte van fietsers voldoet, kiest men onvermijdelijk voor aanzienlijk meer fietsers op wandelpaden.

Door te kiezen voor een aantrekkelijke en vlotte centrale route die primair een fietsverbinding is, kan ook voorkomen worden dat rust en ruimte in en om het park zullen worden opgeofferd aan de heilige koe, de auto. De gemeente wil hier parkeergelegenheid aanbieden die beneden de eigen normen ligt. Dit kan alleen maar als andere vervoersvormen extra gefaciliteerd worden. Extra fietsers (prioriteit!) en minder auto's, minder autoparkeerplaatsen kan alleen bereikt worden als de fietsbereikbaarheid van de gebouwen in het Tapijnpark bovengemiddeld goed is. Het centrale fietspad moet goed ingebed worden in het overig stedelijk fietsnetwerk. Dit zal ongetwijfeld door de ontwerpers worden beaamd.

Fietsroutes in monumentale omgeving

Om het fietspad goed te laten functioneren is samenhang met andere routes noodzakelijk. Een nieuw gebruik (inclusief de routes) dat ingepast is in de (monumentale) omgeving strekt tot voordeel van beide. Het bruggetje zoals in het plan is getekend is een belangrijke schakel voor de fietser. Om een route parallel aan de singels, buiten de drukte, op afstand van de vervuilde lucht wordt al jaren gevraagd.

De Fietsersbond verzet zich niet tegen verandering in de wereld en richt zich op kansen, op verbetering met behoud van bestaande waarden en ziet het bruggetje als een mogelijkheid een mooi zicht op de vestingmuur bloot te leggen. Dierenparkperikelen

Fietsbrug over de
Jeker gezien van uit
zuid-west punt

Zicht vanuit de richting Polvertorenstraat/Aldenhofpark

Lid IVN-Maastricht en Vogelbescherming Nederland

Ik zou graag de aandacht willen vestigen op de kansen die herbouw van bestaande gebouwen en nieuwbouw, kunnen bieden aan instandhouding/uitbreiding van de stadsvogelbevolking.

Het stadspark is nu al een vogelrijk gebied en het Tapijnterrein gaat vergroend worden. Prima ontwikkelingen voor de natuur en ook voor de vogels. Maar er is meer mogelijk.

Bij de (her)bouw van diverse gebouwen zouden nieuwe nestgelegenheden gecreëerd kunnen worden voor gierzwaluwen en huismussen. Beide vogelsoorten zijn typische stadsvogels, die voor hun nesten aan de bebouwing gebonden zijn. Ze zijn daarmee in sterke mate afhankelijk geworden van door de mens gecreëerde bouwwerken.

In de plannen zoals die nu voorhanden zijn, wordt gesproken over broedvogels in enkele gebouwen waarvoor bij sloop een ontheffing moet worden aangevraagd. Hierbij wordt de gierzwaluw met name genoemd, die compenserende nestruimte zou moeten krijgen. Ik zou hier echter wat verder willen gaan en de belangen van de stadsvogels wat ruimhartiger willen dienen.

Aandacht voor broedvogels zou verder mogen gaan dan het compenseren voor verloren gegane nestruimte. Vooral omdat in de toekomst dit terrein als foeragegebied aantrekkelijker wordt voor vogels. (veel insecten).

Ik zou willen pleiten voor ruime inzet van neststenen of nestkasten niet alleen voor gierzwaluwen, maar ook voor huismussen. Beide soorten lopen steeds meer gevaar bestaande nestholtes te verliezen, doordat oude gebouwen gesloopt worden, ofwel dat bij renovaties kieren en gaten worden gedicht. Ook gaat veel nestgelegenheid verloren doordat bij nieuwbouw steeds meer gebouwd wordt met platte daken i.p.v. pannendaken. In de binnenstad van Maastricht dreigt zo veel nestruimte verloren te gaan.

De bouwplannen voor de Tapijnkazerne bieden veel kansen om juist voor gierzwaluwen en huismussen iets extra's te doen. Ik denk dan aan bouwkundige aanpassingen als het inmettelen van neststenen. Een waardevolle aanvulling aan de verdere vergroening van het hele Tapijngebied en daarmee een verdere impuls voor de beleefbaarheid van het gebied.

Over eventuele bouwkundige maatregelen en aanpassingen is ruimschoots expertise voorhanden bij Vogelbescherming Nederland. Zie hiervoor de website:

http://www.vogelbescherming.nl/vogels_beschermen/stad_en_dorp/stadsvogels

Omwonende (T. Starren)

Graag wil ik u vragen waarom gekozen is voor de Sint Hubertuslaan voor de in- en uitweg naar de parkeerplaatsen op het tapijnterrein en niet voor de Prins Bisschopssingel .

Nadelen van de keuze voor St. Hubertuslaan zijn de volgende.

1. Er staat nu 's avonds in de straat al een file voor de stoplichten . Daardoor kunnen de auto's van de UM moeilijk het terrein van de Tapijn uitrijden.
2. De bestaande file zal alleen maar groter/langer worden
3. De luchtverontreiniging in de St. Hubertuslaan zal nog erger worden door al die draaiende motoren. De bewoners van deze kant van de St. Hubertuslaan hebben nu al te maken met te hoge fijnstofnormen aan de achterkant van hun huizen (de achterkant van deze huizen grenst namelijk aan de prins bisschopssingel, afrit Kennedybrug.

Wanneer de inrit verplaatst zou worden naar de ventweg van de prins bisschopssingel zijn al deze problemen opgelost. Waarom is hiervoor niet gekozen ?

Lid van de Fietzersbond en betrokken burger (L. Theunissen)

Het meest centrale pad in het ontwerp, dat met een nieuwe brug over de Jeker verbindt met bastion Wilhelmina vat ik op als een fietspad dat een essentiële rol vervult voor de ontsluiting van de gebouwen. Het is alleen daarom al van groot belang dit fietspad in het plan te behouden. Er is enige discussie over de plek van de fietsers. Mijn indruk is dat dat vooral bezorgdheid is over het verblijfsklimaat op het huidige wandelpad langs de Jeker en bezorgdheid over de toekomst van het dierengebied. Ook om zoveel mogelijk fietsers van het huidige wandelgebied weg te houden is een goed fietspad nodig. Met subtiele middelen zoneren van het gebied lijkt mij het devies. Ik heb de indruk dat het mogelijk is om een fietsroute te maken die goed genoeg is zonder het huidige dierengebied te doorsnijden. Ik heb ook de indruk er weinig mensen zijn die zich storen aan het fietspad dat er nu al ligt, dus de aantakking op de Sint Hubertuslaan zou op die plek ongeveer kunnen blijven. De nieuwe brug over de Jeker is helaas prematuur van de tekening verwijderd. Zonder deze verbinding wordt logica uit het fietssysteem gehaald. En zonder deze brug zullen ongetwijfeld meer fietsers over het wandelpad rijden. Een brug zou dus in het ontwerp terug moeten komen, maar in een andere vorm.

Het beschutte lage gebied met het stromende water voor bastion Wilhelmina verdient een grotere betekenis. Het zou erg jammer zijn als het een tussen wallen gelegen, sombere en sociaal onveilige lage oever zou worden. Een oeverpad dat met trap of hellingbaan aansluit op de brug bij de Prins Bisschopssingel zou het aantrekkelijk maken een rondje door het park te lopen. Ook is er ruimte voor een natuurspeelplek en een transparante fietsbrug naar de bovenkant van bastion Wilhelmina. Zo'n brug geeft meteen meer levendigheid aan het wat doodse gebied bij de berenkuil.

Het al te veel ophogen van het gebied met grond die bij de gebouwen vrijkomt zou ik om bovengenoemde redenen erg jammer vinden. Daarom de suggestie om die grond ook te gebruiken aan de andere kant van de Prins Bisschopssingel waar ze een geluidswerende functie kunnen hebben voor woningen aan de Jekerweg.

De Tapijntuin, hoe mooi vormgegeven ook, is een vreemd element in het park omdat het niet openbaar is. Om die reden zou het niet bepalend mogen zijn voor de structuur van het park.

Elders in Maastricht zijn roodbruine gebakken klinkers (H. Hermanspark) en okerkleurig asfalt (Jeruzalempark) als verhardingen toegepast. Maastricht zou die verhardingen in andere

parkgebieden opnieuw kunnen toepassen, zodat ze ahw kenmerkend worden voor de stad en zodat er voordeel is bij beheer.

Het Tapijnpark zou wel eens een vrij intensief gebruikt verblijfsgebied kunnen worden waar gras niet tegen bestand is. Daarom ben ik er voorstander van dat er bestrate verblijfsdelen, die ook refereren aan de appelplaatsen van een kazerne, in worden opgenomen.

Ik voel mee met de behoefte aan horeca met speelvoorzieningen langs het wandelpad. Het terras bij de universiteit is toch wat sterk het terras van de universiteit en niet het terras van de gezinnen met kinderen.

Ik hoop dat we er in slagen om een park te maken voor alle mensen van Maastricht.